

مجری: روابط عمومی انجمن صنفی کارفرمایی پالایش صنعت نفت
 تحریریه: مریم رضازاده، منیر سادات سیدرضا، نرگس رسولی، حسین
 هرمزی، حسام الدین قاموس مقدم
 عکس: روح اله وحدتی، عمید فراهی
 طراح و گرافیک: محمد گودرزی

پالایش نفت
 نشریه انجمن صنفی کارفرمایی صنعت پالایش نفت

مدیرمسئول: ناصر عاشوری
 شورای سیاست گذاری: ناصر عاشوری، هادی رنجبر، الهه حمیدی کیا
 سردبیر: الهه حمیدی کیا

Oil Refining Industry Employers Association

نشریه پالایش نفت • سال اول • شماره ۱ • اسفند ۹۵

فهرست

www.orica.ir

۲	مقام معظم رهبری: خود را از وابستگی به نفت برهانیم
۳	رئیس جمهور: صنعت نفت بیشترین بهره را از برجام برده است
۵	معرفی انجمن پالایش نفت و چند پیشنهاد
۶	بررسی مهم ترین رویدادهای نفتی ایران و جهان در سالی که گذشت
۶	بوی نفت در سال ۹۵
۹	نفت اوپک رکورد زد
۱۰	تشکیل جهاد خودکفایی در پالایشگاه های کشور
۱۳	ایران صادر کننده پایدار فرآورده های نفتی
۱۴	جزئیات نوسازی پالایشگاه آبادان
۱۴	فرجام خوش برجام برای قدیمی ترین پالایشگاه ایران
۱۶	تصمیمات جنجالی رئیس جمهور آمریکا به حوزه نفت هم کشیده می شود؟
۱۶	ترامپ نفتی
۱۹	بازدید از پالایشگاهی در پایتخت
۲۲	بررسی جرایم آلاینده های پالایشگاه ها در کمیسیون اقتصادی
۲۴	آیت الله
۲۴	«نفت» رامی فهمید
۲۴	نگاهی به عملکرد و تأثیرگذاری هاشمی رفسنجانی در حوزه نفت
۲۸	گفتگوی «پالایش نفت»
۲۸	با فریدون حسنوند رئیس کمیسیون انرژی
۲۸	جذب سرمایه گذاری
۲۸	در حوزه پالایش و پتروشیمی نیازمند شجاعت مدیران نفتی است
۳۰	هدایت الله خادمی در گفت و گو با «پالایش نفت» تشریح کرد:
۳۰	چرایی آتش سوزی های سال ۹۵ پالایشگاه ها و پتروشیمی ها
۳۲	احیای صنعت پالایش ایران در پسابرجام
۳۴	انتخاب اعضای هیأت مدیره و بازرس جدید انجمن پالایش
۳۴	در جلسه مشورتی انجمن صنفی پالایش نفت چه گذشت؟
۳۵	مصوبه هیأت مدیره برای راه اندازی سایت و نشریه انجمن
۳۶	مهم ترین های ۹۵

Please Scan Me

رئیس جمهور:

صنعت نفت بیشترین بهره را از برجام برده است

مطلع هستیم. اما در دنیای امروز باید از سرمایه و تکنولوژی جهان هم بهره ببریم. ما از فضای امروز باید برای جذب سرمایه و فناوری در جهت توسعه کشور و اشتغال جوانان استفاده کنیم. بزرگترین مشکل ما اشتغال جوانان است و شغل هم با سرمایه و تکنولوژی ایجاد می شود.

امروز شاهد افزایش تولید ۲۵۰ هزار بشکه هستیم که باید این رقم را به بالای یک میلیون بشکه برسانیم. برای آبادانی خوزستان باید از منابع به خوبی بهره برداری کنیم. برای سلامت محیط زیست باید از فناوری درست استفاده کنیم. الان گاز در یادآور می سوزد، چون بخش NGLI فعال نیست. می توانیم با بهره برداری از تکنولوژی و سرمایه، محیط زیست سالم تری داشته باشیم. مردم منطقه همچنین باید از منافع صنعت نفت بهره ببرند و چهره منطقه نفتی باید برای مردم منطقه چهره رحمت باشد نا خشونت. مردم باید ببینند که در منطقه آنها امکانات آموزشی، رفاهی و درمانی هم ایجاد می شود و شرایط زندگی آنها بهتر شده و برای آنها اشتغال ایجاد می شود. مردم منطقه و استان خوزستان اولویت دارند و باید از نیروهای بومی استفاده کرد. نباید صرفاً دود صنعت نفت به چشم مردم منطقه برود.

صنعت نفت و وزارت نفت بود و به خوبی هم از این فضا بهره برداری کرد. باید از این فضای مناسب به خوبی استفاده کنیم

غرب کارون یکی از میدان های فعالیت ما بعد از جنگ تحمیلی است. امروز ما بعد از سه سال به رقم تولید ۲۵۰ هزار بشکه در این منطقه رسیده ایم، که توان تولید ۳۰۰ هزار بشکه را هم داریم، اما باید این رقم به بیش از ۱ میلیون بشکه برسد. ما برای دستیابی به این هدف به سرمایه و تکنولوژی نیازمندیم. اما سرمایه ما محدود است و برای فازهای بعدی این منطقه ۱۸ میلیارد دلار سرمایه نیازمندیم. در تکنولوژی ضریب بازیافت مهم است. اهمیت دارد که چقدر می توانیم از یک چاه نفت استخراج کنیم. مخزن این منطقه ۶۷ میلیارد بشکه است که اگر یک درصد بتوانیم بازیافت را بالا ببریم در واقع ۶۷۰ میلیون بشکه نفت بیشتر تولید می کنیم که معادل ۳۳ میلیارد دلار می شود. ما باید بتوانیم چاه ها را جوان و سرپا نگه داریم زیرا می خواهیم از چاه ها در بلند مدت استفاده کنیم که این به تکنولوژی روز نیاز دارد. شک نداریم که بسیاری از کارهای بزرگ را خودمان می توانیم انجام دهیم. ما از عظمت مهندسان، مدیران و کارکنان خود

۲۴ آبان ۱۳۹۵

مراسم بهره برداری از طرح های توسعه میادین نفتی غرب کارون

«برجام یعنی یک فضای جدید و تنفس جدید که باید از این فضا بهره برداری کرد، اکنون درها باز شده که ما کار کنیم. صنعت نفت باید از این فضا بهره برد و به حق هم اعجاب جهانیان را برانگیخته است. همانطور که برجام موجب اعجاب جهانیان شد، تحرک صنعت نفت نیز موجب اعجاب شد. می گفتند برجام عملیاتی شده، اما سال ها طول می کشد که صادرات نفت به ۲ میلیون بشکه برسد و مابه این زودی ها به شرایط قبل از تحریم نمی رسیم، اما صنعت نفت در چند ماه کاری کرد که جهانیان را به شگفتی واداشت و این تلاش ها جای تشکر و سپاسگزاری دارد.

در طول مذاکرت، بار اصلی برجام بر دوش وزارت امور خارجه، وزارت دفاع، سازمان انرژی اتمی، شورای عالی امنیت ملی و مجلس بود و شورای نگهبان هم در روزهای آخر در این افتخار شریک شد. رهبری هم از آغاز راهنما و هدایتگر بودند و ملت بزرگ هم پشتوانه دولت بود، اما بعد از برجام دستگاه های دیگر این بار را بر دوش گرفتند که یکی از این بخش ها

مقام معظم رهبری: خود را از وابستگی به نفت برهانیم

۱۹ دی ۱۳۹۵

بیانات در دیدار مردم قم

به مناسبت سالروز قیام نوزدهم دی ۱۳۵۶

« یک مسئلهی دیگر، پیشرفت اقتصادی و حل مشکلات مردم است. یکی از اهداف آنها از این تحریمها همین است که مردم را از نظام جدا کنند؛ مردم دچار مشکلات باشند؛ بیکاری باشد، رکود باشد، مشکلات گوناگون اقتصادی باشد؛ ما همین طور حرف بزنیم، مردم هم دچار مشکلات [باشند]. تحریم می کنند برای اینکه این کارها اتفاق بیفتد و تحریم را هم که به ظاهر برمی دارند، جوری بر میدارند که این مشکلات برطرف نشود. ما باید در مقابل چه کار کنیم؟ پادزهر ما این است که ما کاری کنیم که اقتصاد، اقتصاد قوی، مقاوم و پایدار [بشود]، یعنی همان «اقتصاد مقاومتی» که بارها گفته ایم و گفته ایم و گفته ایم.

این هم از عوامل اقتدار کشور است. کشوری که اقتصاد قوی داشته باشد، پولش هم ارزش پیدا میکند، مسئولینش هم ارزش پیدا می کنند، مردمش هم اعتبار پیدا میکنند و دیگر نمی شود بر اینها تمیل کرد. بارها گفته ایم که باید خودمان را از این مکیدن نفت و وابسته بودن به نفت بتدریج جدا کنیم و این را باید بتدریج کم کنیم. سیاست نفت و بالا پایین شدن نفت، دست دیگران است؛ نفت مال ما است اما اختیارش دست دیگران است. باید بتوانیم اقتصاد کشور را مقاوم کنیم، جوری کنیم [که آن را] استحکام ببخشیم. این یکی از عوامل اقتدار است.»

بدون شک و

تردیدتقویتتشکل

صنفي واستفاده

از توانمندی‌ها و

پتانسیل‌های نهفته

در آن می‌تواند

جهت‌ار تقای

بخش خصوصی

و نهادینه کردن

فرهنگ‌مشارکت

بخش خصوصی و

نقش آفرینی این بخش

در اقتصاد ملی در

حرکتی پرشتاب‌به

سوی اهداف تعیین

شده در سیاست‌های

کلی اصل ۴۴ قانون

اساسی قدم برداشت

معرفی انجمن

پس از پیروزی انقلاب اسلامی و با تصویب قانون اساسی ایران و آن بالطبع قانون کار؛ بر اساس ماده ۱۳۱ قانون مذکور که بر گرفته از اصل بیست و ششم قانون اساسی می‌باشد، جهت استیفای حقوق ذی‌نفعان انجمن‌های صنفی به رسمیت شناخته شده است. هدف از تشکیل این انجمن‌ها و تشکل‌های کارگری و کارفرمایی صنفی حفظ حقوق و به رسمیت شناختن منافع مشروع ذی‌نفعان و بهبود وضع اقتصادی اعضای تحت پوشش آن انجمن می‌باشد. به عبارتی می‌توان گفت که انجمن صنفی زبان گویای اعضای خوداست و حمایت قانونی و حقوقی از منافع آنان در مجامع دولتی و غیره را وظیفه خود می‌داند. از طرفی نیز سوابق تشکیل انجمن‌های صنفی در ایران به بیش از ۷۰ سال می‌رسد.

از آن جایی که تجارت جهانی در عبور از اقتصاد دولتی، حرکت به طرف بخش خصوصی را تمرین نموده و نقش موفقیت‌آمیز بخش خصوصی در اقتصاد را آزموده است و از آن جایی که در سال‌های گذشته در برنامه‌های بالا دستی قانون‌گذار برای فراهم نمودن بست‌های لازم، زمینه ایجاد تعامل منطقی و همگرایی بین دولت و بخش خصوصی را در قوانین فراهم نموده‌است، بدون تعارف این تعامل و همگرایی ایجاد نخواهد گردید مگر از طریق شناخت دقیق و همه‌جانبه دولت و بخش خصوصی از یکدیگر. به عبارت دیگر استفاده از ابزارهای موجود در راستای شناسایی ساختاری اقتصاد، مهمترین وظیفه دستگاه‌های دولتی و کارگزاران بخش خصوصی برای پیشبرد اهداف اقتصادی و سیاسی به توسعه صنعتی است و لذا هر دو بخش دولتی و خصوصی منافع ملی و کلان کشور را بر منافع خود ترجیح داده و برای اقتصاد کشور و در آمد ملی برنامه ریزی نمایند.

در سال‌های اخیر صنعت پالایش کشور که در انحصار دولت بوده، بر اساس اصل ۴۴ قانون اساسی و به دلیل برخورداری از مزیت اقتصادی یکی از بخش‌های پیش‌رو در واگذاری به بخش خصوصی بوده است. این وضعیت نیازمند نگرشی همه‌جانبه و شناختی فراگیر از سوی دولت محترم و صاحبان سرمایه می‌باشد. این امر قطعاً کلید توسعه و استمرار جذب هر چه بیشتر سرمایه‌ها در این صنعت خواهد بود؛ از این رو در سال ۱۳۹۲ فعالان بخش خصوصی صنعت پالایش کشور برای شناخت دقیق و همه جانبه اقتصاد این بخش و نقش آن در اقتصاد ملی جهت دستیابی به یک تعامل منطقی و همگرا و جامع با دولت اقدام به تأسیس تشکل صنفی در قالب یک انجمن نمودند که مهمترین خصوصیت آن فراگیر بودن آن در عرصه و چرخه کامل تولیدات پالایشگاه می‌باشد.

بدون شک و تردید تقویت تشکل صنفی و استفاده از توانمندی‌ها و پتانسیل‌های نهفته در آن می‌تواند جهت ارتقای بخش خصوصی و نهادینه کردن فرهنگ مشارکت بخش خصوصی و نقش آفرینی این بخش در اقتصاد ملی در حرکتی پرشتاب به سوی اهداف تعیین شده در سیاست‌های کل اصل ۴۴ قانون اساسی و در چارچوب سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی که از سوی مقام معظم رهبری ابلاغ شده است تلقی گردد؛ هر چند بنا به دلایلی در سه سال گذشته این انجمن فعال نبوده و فقط پوسته‌ای به لحاظ حقوقی حفظ شده است، لکن بنا به تصمیم‌گیری اعضای محترم و صاحبان سهام تصمیم گرفته شد که در تاریخ ۱۳۹۵/۱۱/۱۰ مجمع عمومی تشکیل شود.

در این مجمع تصمیمات مهمی اتخاذ گردید: از جمله تغییر مکان دفتر انجمن، انتخاب اعضای هیات مدیره و به تبع آن انتخاب دبیر کل جدید انجمن صنفی صورت گرفت. لذا این انجمن در نظر دارد ان شاء... حرکت بالنده و توسعه‌ای، با جمع‌آوری اطلاعات، بررسی و پژوهش، بررسی فرصت‌ها، نیازها و اولویت‌های مهم، و بررسی نقاط ضعف و قوت قوانین مربوطه و همچنین پیگیری اصلاح بعضی از قوانین توسط مجلس شورای اسلامی، کوشش جهت اصلاح ساختار با کمک مدیران و متخصصین شرکت‌های پالایشگاهی، تلاش هر چه بیشتر به منظور ارتقای بهره‌وری منابع و افزایش تولید و انتقال تکنولوژی، نوآوری، بهبود کیفیت تولید، استقرار روش‌های نوین، کنترل کیفیت، توجه به آموزش جهت ارتقای مهارت و تأمین نیروی انسانی ماهر مورد نیاز با مشارکت مدیران دلسوز پالایشگاه‌ها، تشویق و جبران خدمت مادی و معنوی برای پرسنل ماهر و شاخص و نمونه سال، همکاری با وزارت نفت به عنوان متولی دولتی در این صنعت، همکاری مستمر با وزارت تعاون و کار و رفاه اجتماعی، از جمله بهداشت محیط و کار و حفاظت فنی از جمله برنامه‌های این انجمن است که بدون تعارف در یک فضای تعاون و همکاری به ویژه حمایت مدیران این صنعت به ویژه اعضای محترم هیات مدیره انجمن صنفی و اعضای محترم بخش عمومی نقش بسیار حساس و کلیدی را خواهند داشت.

ناصر عاشوری

دبیر کل انجمن صنفی

کارفرمایی صنعت پالایش نفت

پالایش نفت و چند پیشنهاد

بازگشایی انجمن صنفی کارفرمایی صنعت پالایش نفت، بهانه‌ای برای انتشار نشریه‌ای با عنوان «پالایش نفت» شد؛ نشریه‌ای که تلاش دارد آیینیه تمام‌نمای رویدادها و شرایط حاکم بر صنعت پالایش نفت در کشور باشد. هدف «پالایش نفت» این است که تصویری واقعی از آنچه در صنعت پالایش می‌گذرد، ارائه کند تا هم فعالان این حوزه و هم مسئولانی که مستقیم یا غیرمستقیم با این صنعت در ارتباط هستند، در جریان فرصت‌ها و چالش‌های پیش روی صنعت پالایش قرار گیرند و با به دست آوردن نمایی واقعی و به دور از تعارف، راهبردها و تصمیمات خود را در جهت پیشبرد اهداف این صنعت و توسعه و بهبود آن اتخاذ کنند.

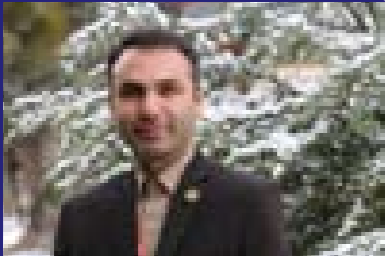
علاوه بر این، تلاش «پالایش نفت» این است که با انتشار ایده‌های خلاقانه و همچنین شرایط این صنعت استراتژیک در سطح جهان، تصویری باز و ایده‌محور را برای مخاطبان به نمایش بگذارد و صرفاً به انتشار اخبار روتین و گزارش‌هایی که مشابه آن در هر نشریه غیر تخصصی هم یافت می‌شود، نپردازد.

این نشریه به عنوان یک نشریه داخلی در حوزه پالایش، فعالیت خود را آغاز کرده است. قاعدتاً دوره انتشار آن، اعم از اینکه فصلنامه باشد یا ماهنامه، کاملاً بستگی به میزان استقبال مخاطبان خواهد داشت. در این میان، روابط عمومی انجمن صنفی کارفرمایی صنعت پالایش نفت از مدیران سطوح مختلف پالایشگاه‌ها و به‌ویژه روابط عمومی‌ها برای همکاری، ارسال مطلب و طرح انتقادات و پیشنهادات به نشریه تازه‌تاسیس «پالایش نفت» دعوت به عمل می‌آورد.

نشریه «پالایش نفت» از یادداشت‌ها، گزارش‌ها، خبرها، و تصاویر و کلیه مطالب مر تبط با حوزه پالایش نفت، استقبال خواهد کرد.

راه ارتباطی ما نشانی الکترونیکی انجمن anjomanpalayesh@gmail.com. نمابر ۰۸۳۴۴۲۸۶۰ و تلفن‌های ۰۸۳۳۶۱۸۶۰ و ۰۸۲۹۲۷۸۶۰ است. منتظر مطالب و انتقادات و پیشنهادات شما هستیم.

هادی رنجبر – مدیر روابط عمومی انجمن صنفی کارفرمایی صنعت پالایش نفت

هدف نشریه

«پالایش نفت» این

است که تصویری

واقعی از آنچه در

صنعت پالایش

می‌گذرد، ارائه کند

تا فعالان این حوزه

در جریان فرصت‌ها

و چالش‌های پیش

روی صنعت پالایش

قرار گیرند

بررسی مهم‌ترین رویدادهای نفتی ایران و جهان در سالی که گذشت

بوی نفت در سال ۹۵

تصویب نوع جدید قراردادهای نفتی ایران

قطعا یکی از مهم‌ترین اتفاقات نفتی که می‌توان در سال ۹۵ از آن نام برد، تصویب قراردادهای جدید نفتی ایران است که بالاخره بعد از کشمکش‌های فراوان در سه ساله و اندی دولت یازدهم شکل گرفت و موجب شد تا طرحی جدید از قراردادهای ایرانی شکل بگیرد. اوایل دولت یازدهم بود که بیژن نامدار زنگنه معاون سابقش در دولت اصلاحات را مسوول تشکیل کمیته‌ای به عنوان کمیته بازنگری قراردادهای نفتی ایران کرد تا نوع جدیدی از قراردادهای نفتی را تدوین کنند که هم منافع کشور را تامین کند و هم سرمایه‌گذاران را به حضور بیشتر در قراردادهای ایرانی ترغیب کند. حاصل سه سال تلاش این تیم و برگزاری چند همایش و نشست کار را به جایی رساند که بالاخره در نیمه سال این قراردادها هر چند که مخالفت‌های شدید مجلسی‌ها را به دنبال داشت، در نهایت با تغییرات متعدد و رفع ایرادات و مشکلاتی که کارشناسان، سازمان بازرسی، نمایندگان مجلس و ... داشتند به تصویب هیات دولت و مجلسی‌ها رسید و ابلاغ شد تا قراردادهای جدید بر اساس این قرارداد جدید تنظیم و امضا شود.

البته در همه روزهایی که منتقدین، این نوع قرارداد را متضاد با منافع ملی می‌دانستند مردان نفتی دولت اعلام می‌کردند که سرمایه‌گذاران خارجی و داخلی مجاز هستند با هر نوع قراردادی که تمایل دارند پای میز مذاکره با نفتی‌ها بنشینند.

در همین خصوص خبرگزاری مهر به نقل از کاردر در هفته‌های پایانی شهریور نوشت: پیش‌بینی می‌شود که حجم امضای قراردادهای توسعه‌ای بخش بالادستی صنعت نفت و گاز در ادامه سال ۹۵ به ۱۰ میلیارد دلار قرارداد جدید نفتی با شرکت‌های خارجی و داخلی برسد. معاون وزیر نفت با بیان اینکه قرارداد توسعه ۳ میدان نفت و گاز امسال واگذار می‌شود گفت:

به زودی با برگزاری مناقصات نسبت به انتخاب پیمانکاران توسعه میادین نفت و گاز اقدام می‌کنیم.

بر اساس اعلام مسئولان وزارت نفت در برنامه ششم توسعه باید حدود ۱۳۴ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری با اولویت توسعه میادین مشترک نفت و گاز، اجرای طرح‌های افزایش ضریب بازیافت از مخازن هیدروکربوری، بازسازی و نوسازی تأسیسات موجود نفتی جذب شود. شرکت ملی نفت ایران تاکنون ۷ قرارداد برای توسعه میادین مشترک نفت و گاز کشور با شرکت‌های نفتی اروپایی و آسیایی از جمله توتال فرانسه امضا کرده است.

بازگشت غول‌های نفتی همچون توتال و شل و ...

برداشته شدن تحریم‌های غربی علیه ایران، در کنار ورود بیشتر نفت ایران به بازارهای اروپایی و آسیایی و بازگشت سهم گرفته شده ایران، باعث شد تا یک بار دیگر غول‌های نفتی که بعید به نظر می‌رسید روزی به ایران بازگردند دوباره راهی ایران شده و پای میز مذاکره با ایرانی‌ها بنشینند؛ البته این بار نه تحت شرایط قبلی که با روال و شرایطی نو.

همین امر شاید دلیلی بود که در سال ۹۵ هیات‌های مختلف اقتصادی و خصوصا هیات‌های انرژی راهی ایران شدند و با مسوولان ایرانی مذاکره کردند. شاید اگر تا دو یا سه سال پیش نشست پشت میزی که آن سوی آن مدیران توتال یا شل یا بی‌بی‌می‌نشستند برای دولت‌مردان نفتی ایران جزو افتخارات و مایه مباهات و خوشحالی بود در سال ۹۵ به روالی مرسوم مبدل شد و حتی گاهی به چانه زنی‌های طولانی بدون کوتاه آمدن از منافع ملی ادامه یافت و بالاخره پای غول‌های نفتی در سال ۹۵ به خاک ایران باز شد و همانطور که وزیر نفت در ابتدای سال وعده می‌داد غول‌های نفتی پای امضا تفاهم نامه و موافقت‌نامه با ایران نشستند و بازمهم همچون دهه قبل و دولت اصلاحات نامدارهای نفتی به ایران بازگشتند.

افزایش تولید نفت ایران

آذر ماه سال ۹۴ زمانی که مقرر شد تا برجام از ۲۰ دی ماه رسماً اجرایی شود مسوولان ایرانی بارها و بارها اعلام کردند که ایران قصد دارد تولید نفت خود و البته صادرات را به دوران خوش قبلی بازگرداند پس هم تولیدش را به نزدیک ۴ میلیون بشکه خواهد رساند و هم صادرات نفتش را افزایش می‌دهد. موضوعی که در ابتدا از سوی بسیاری با اما و اگر نگریسته می‌شد اما با آغاز سال ۹۵، مسوولان نفتی عزم خود را جزم کردند تا تولید از میادین نفتی گسترش دهند و هر ماه با اعلام افزایش برداشت‌ها و مذاکرات متعدد برای بازار گشایی دوباره صادرات نفت را افزایش دادند به گونه‌ای که در نهایت وزیر نفت در روز دهم بهمن ماه رسماً اعلام کرد که تولید نفت به ۳،۹ میلیون بشکه رسیده است و صادرات هم روزهای خوشی را پشت سر می‌گذارد.

البته پیش از این هم اوپک، افزایش تولید نفت ایران را تأیید کرده بود و در مهر ماه خبر از رسیدن تولید نفت ایران به ۳،۶ میلیون بشکه داده بود. سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک) اعلام کرده تولید نفت خام ایران به ۳ میلیون و ۶۶۵ هزار بشکه در روز افزایش یافته است.

اوپک در گزارش ماهانه خود اعلام کرد تولید نفت خام ایران در سپتامبر ۲۰۱۶ (شهریور - مهر ۱۳۹۵) یا ۲۱ هزار و ۴۰۰

یکی دیگر از اتفاقات خوب در سال ۹۵ بازگشت نفت‌کش‌های

ایرانی به بازار جهانی است. با لغو تحریم‌های نفتی ایران و گشایش درهای جهانی باز هم پای نفت‌کش‌های ایرانی به بازارهای جهانی باز شد و پرچم ایران دوباره بر فراز کشتی‌های ایرانی به اهتزاز درآمد

بشکه افزایش نسبت به ماه قبل، به ۳ میلیون و ۶۶۵ هزار بشکه در روز رسید. همین گزارش حاکی است که تولید نفت ایران در ماه آگوست (مرداد - شهریور)، ۳ میلیون و ۶۳۰ هزار بشکه در روز بود. به این ترتیب دستیابی به وعده تولید ۴ میلیون بشکه نفتی که بیژن نامدار زنگنه وزیر نفت ایران آن را اعلام کرده است دور از دسترس نیست.

ساز اوپکی‌ها کوچک شد

سال ۹۵ و با شاید بهتر است بگوییم سال ۲۰۱۶ سال خوبی برای اوپکی‌ها بود، چرا که بالاخره بعد از ۸ سال برخلاف برآوردها نشان داد که به عنوان سازمانی اثرگذار بر بازار نفت همچنان به حیات خود ادامه می‌دهد. هر چند که سال ۹۵ سه ماه بعد از این

که نفت به کف قیمتی خود رسیده بود آغاز شد، اما با حصول توافق در اوپک طلای سیاه سال را با ثبت رشد ۵۲ درصدی سالانه به پایان برد که بیشترین رشد سالانه قیمت‌ها از سال ۲۰۰۹ محسوب می‌شود اما بین نفت‌های شاخص، سبد نفتی اوپک با ۶۷ درصد رشد، بیشترین رشد قیمتی را به خود اختصاص داد. سبد نفتی اوپک طی یک سال بیش از ۲۱ دلار معدل ۶۷ درصد افزایش یافته است.

قطعا نمی‌توان از نفت حرف زد و اما سال میلادی را که اکثر مناسبات نفتی در بستر آن شکل می‌گیرد را مستثنی کرد. سال ۲۰۱۶ در حالی شروع شد که اختلاف بین اعضای اوپک در بیشترین سطح خود قرار داشت و نفت خام آمریکا و نفت برنت حدود ۳۷ دلار بر بشکه نوسان می‌کردند. چراکه در آخرین نشست اوپک در سال ۲۰۱۵ اختلاف بین اعضای این سازمان بر سر سقف تولید اوپک موجب حذف کلی آن شده بود. در نشست دسامبر ۲۰۱۵ اوپک، عربستان به بهانه عضویت آندونزی در این سازمان قصد داشت سطح تولید اوپک را که ۲۰ میلیون بشکه در روز بود، ۲ میلیون بشکه افزایش دهد که با مخالفت ایران و دیگر اعضای این سازمان مواجه شد. اختلاف بر سر این موضوع به حدی بود که سقف تولید این سازمان برداشته شد. هرچند اعضای اوپک مدت‌ها بود که به سقف تولید پایبند نبودند، اما نبود سقف تولید موجب شد بسیاری اعلام کنند اوپک قدرت خود را به‌طور کامل از دست داده و بازار نفت بی‌متولی شده است.

در سال ۲۰۱۶، اعضای اوپک در ۵ نشست مهم با یکدیگر دیدار کردند که دو جلسه از آنها غیررسمی و سه جلسه دیگر رسمی بود. اولین جلسه اوپک در ماه آوریل در دوحه برگزار شد، این جلسه با حضور کشورهای غیرعضو اوپک و در نبود ایران تشکیل شد. نشست دوحه هر چند به شکست منتهی شد، اما اولین سیگنال از تمایل عربستان برای کمک به بازار نفت و رشد قیمت‌ها محسوب می‌شود. در این جلسه سعودی‌ها خواهان توقف رشد تولید همه کشورهای

تولیدکننده نفت از جمله ایران شد، اما ایران که تازه از تحریم خارج شده بود و در مسیر رشد تولید قرار داشت، حاضر به پذیرش متوقف کردن رشد تولیدات خود نشد و در نشست دوحه شرکت نکرد. از این رو عربستان این نشست را به شکست کشاند. در زمان برگزاری نشست دوحه قیمت نفت حدود ۴۰ دلار بود.

به فاصله دو هفته بعد از نشست دوحه، در اقدامی غیر منتظره عربستان وزیر نفت کهنه‌کار خود را کنار گذاشت. برخی کارشناسان بر این باور بودند که برکناری النعیمی به دنبال اختلافات محمد بن‌سلمان، جانشین ولیعهد عربستان که بعد از روی کار آمدن پدرش به‌عنوان پادشاه عربستان به قدرت برتر در صنعت نفت عربستان تبدیل شده بود، اتفاق افتاده است. در واقع النعیمی در نشست دوحه با معافیت ایران از طرح فریز تولید مخالفتی نداشت. همچنین برخی تغییر وزیر نفت عربستان را نشانه‌ای از تغییر رویکرد عربستان در بازار نفت می‌دانستند. همچنین باز شدن راه محمد بن سلمان برای عرضه سهام آرامکو یکی دیگر از دلایل تغییر النعیمی عنوان می‌شد.

دومین اجلاس اوپک، نشست عادی این سازمان بود که در ماه ژوئن و به فاصله دو ماه از نشست دوحه برگزار شد. در این نشست اعضای اوپک بر سر تعیین دبیر کل این سازمان به توافق رسیدند و بعد از حدود یک دهه عبدالله سالم البدری لیبیایی از سمت دبیر کلی اوپک کنار رفت و به جای او محمد بار کیندو نیجریه‌ای انتخاب شد. اعضای اوپک مدت‌ها بود نمی‌توانستند بر سر انتخاب دبیرکل با یکدیگر به توافق برسند و این عامل به درازا کشیدن مدت دبیر کلی البدری بود. از این رو بسیاری از کارشناسان اعلام کردند که توافق اوپک بر سر تعیین دبیرکل جدید نشان از نزدیک شدن نظرات اعضای این سازمان و همچنین نشانه‌های حیات و تحرک در اوپک است.

بعد از نشست اوپک در ماه ژوئن، نشانه‌های تمایل عربستان برای توافق در اوپک برای افزایش قیمت نفت بیشتر نمایان شد. خالد الفالح، وزیر نفت عربستان بعد از این نشست اعلام کرد که بازار نفت نیاز به سرپرست و ناظر دارد. این اظهارات الفالح در حالی مطرح شد که در فاصله دوسال پیش از آن با وجود افت شدید قیمت‌ها عربستان بارها اعلام کرده بود که قصد دخالت در بازار نفت را ندارد و نفت باید تحت تاثیر عرضه و تقاضا نوسان کند. از این رو شاید

عالی اوپک که بدون نزدیک کردن نظر اعضا به پایان می‌رسید، احتمال عدم توافق در اوپک را تقویت می‌کرد. از سویی عراق اعلام کرده بود که آمار منابع ثانویه اوپک از میزان تولید را قبول ندارد و حاضر نیست بر اساس آن اقدام به کاهش تولید خود کند. همچنین زمزمه‌هایی مبنی بر لزوم حضور همه اعضا در توافق نهایی به گوش می‌رسید؛ در حالی که در نشست الجزایر ایران تلویحا از توافق اوپک معاف شده بود. این موارد موجب شد خیلی زود قیمت نفت مجددا در مسیر کاهشی قرار گیرد.

تردیدها به حصول توافق نهایی در نشست رسمی اوپک تا ۳۰ نوامبر یعنی روز برگزاری این نشست ادامه یافت. با این حال در این روز اوپک بر سر کاهش تولید خود به توافق رسید. اوپک توافق کرد که در نیمه اول سال ۲۰۱۷ تولیداتش را ۱/۲ میلیون بشکه در روز کاهش دهد و نیجریه و لیبی را که به دلیل مشکلات داخلی کمتر از توان خود نفت تولید می‌کنند از طرح مذکور معاف کرد. همچنین اعلام شد به ایران اجازه داده شده که تولیدات خود را ۹۰ هزار بشکه در روز افزایش دهد تا به مرز ۳/۸ میلیون بشکه در روز برسد. از سویی عضویت آندونزی به عنوان تنها کشور مصرف‌کننده عضو در اوپک به دلیل مخالفت با کاهش تولیداتش لغو شد.

اما آخرین دیدار اعضای اوپک در نشست مشترکی با ۱۳ کشور تولیدکننده نفت غیرعضو اوپک در ۱۰ دسامبر اتفاق افتاد. در این نشست کشورهای غیر عضو متعهد شدند که سطح تولیدات خود را در نیمه اول سال ۲۰۱۷ حدود ۵۵۸ هزار بشکه کاهش دهند. از این مقدار کاهش تولید کشورهای غیرعضو، ۳۰۰ هزار بشکه آن به عهده روسیه گذاشته شد. تلاش اوپک در سال ۲۰۱۶ برای انجام توافق بر سر کاهش عرضه نفت، موجب شد که برخی سال ۲۰۱۶ را برای بازار نفت سال بازگشت اوپک بنامند. اولین بار زمانی که قیمت نفت خام آمریکا به زیر ۴۰ دلار رسیده بود، گفته شد اوپک برای کمک به متعادل کردن بازار نفت در الجزایر جلسه برگزار خواهد کرد. از این رو تاثیر توافق اوپک بر قیمت نفت بیش از ۱۴ دلار یعنی حدود ۳۵ درصد است. حتی برخی کارشناسان بر این باورند درصورتی که توافقی در اوپک انجام نمی‌شد قیمت نفت مجددا به حدود ۳۵ دلار می‌رسید، بنابراین تاثیر توافق اوپک بر قیمت‌ها را بیش از ۱۴ دلار می‌دانند.

افزایش سهم صادراتی نفت ایران در اروپا

ناگفته پیداست که بعد از افزایش تولید نفت، افزایش صادرات نیز به دنبال آن اتفاق می‌افتد آن هم با پیش‌شرطی که در بالا ذکر شد و ایران از قاعده فریز نفتی اوپک مستثنی شد. این امر موجب شد تا میزان فروش نفت ایران به رشد قابل توجهی دست یابد آن هم به اروپا و به غیر از بازارهای رسمی که

تاکنون ایران در آسیا داشت. این موضوع علاوه بر آمار وزارت نفت تائید آمارهای بین المللی را نیز با خود همراه کرده است؛ به گونه‌ای که بلومبرگ در گزارشی که از افزایش کم‌سابقه صادرات نفت ایران به اروپا در بهمن ماه منتشر کرد رسماً نوشت:«اروپا در ماه بهمن (ژانویه ۲۰۱۷) بیشترین حجم نفت را از ایران در ۵ سال اخیر دریافت کرده است که این امر نشانه بازگشت مجدد سهم از دست‌رفته بازار به این کشور به دلیل اعمال تحریم‌های پیشین حکایت دارد. داده‌های بلومبرگ بر مبنای اطلاعات شرکت‌های کشتی‌رانی و گزارش‌های اتحادیه اروپا نشان می‌دهد در ماه ژانویه سال جاری روزانه ۶۲۲ هزار و ۵۸۱ بشکه نفت ایران از طریق ابرتانکرها به اروپا خواهد رسید که از نوامبر سال ۲۰۱۱ رکوردی بی‌سابقه محسوب می‌شود. دو ابرتانکر ایران با نام‌های “Huge” و “Snow” در راه اروپا هستند و حدود ۴ میلیون بشکه نفت را حمل می‌کنند. تحریم‌هایی که بر ضد ایران اعمال شد، فروش نفت این کشور را به اروپا در سال ۲۰۱۲ متوقف کرد و ایران توانست سال گذشته عرضه نفت را از سر گیرد. فروش نفت ایران به کشورهای مدیترانه‌ای نظیر ایتالیا، اسپانیا و یونان بیشتر بر مبنای عرضه نفت سنگین است، ایران همچنین حجم بیشتری از نفت خام سبک خود را که از آن برای تولید سوخت‌هایی نظیر بنزین استفاده می‌شود، در قالب طرح‌های فرصت‌طلبانه به مشتریان در شمال غربی اروپا می‌فروشد. اطلاعات مرتبط با حرکت کشتی‌ها نشان می‌دهد فرانسه از زمان لغو تحریم‌ها، بیشترین حجم نفت را در میان کشورهای اروپایی از ایران خریده است. یک‌سوم نفت ایران در اروپا وارد فرانسه شده است. سهم تولید نفت ایران در اوپک در حال بازگشت به نقطه‌ای است که تا پیش از آغاز اجرای تحریم‌های مرتبط با برنامه هسته‌ای در اختیار داشت. آن تحریم‌ها علاوه بر دشوار کردن شرایط برای انتقال نفت ایران از طریق مسیر دریایی، کشورهای خریدار نفت ایران را نیز تنبیه می‌کرد.

ورود دوباره نفتکش‌های ایرانی به بازار جهانی

یکی دیگر از اتفاقات خوب در سال ۹۵ بازگشت نفت‌کش‌های ایرانی به بازار جهانی است. با لغو تحریم‌های نفتی ایران و گشایش درهای جهانی باز هم پای نفت‌کش‌های ایرانی به بازارهای جهانی باز شد و پرچم ایران دوباره بر فراز کشتی‌های ایرانی به اهتزاز درآمد. شرکت ملی نفت‌کش ایران از شرکت‌های فرعی شرکت ملی نفت ایران است که در سال ۱۳۳۴ تأسیس و در سال ۱۳۸۸ به بخش خصوصی واگذار شده است. این شرکت با در اختیار داشتن ۴۲ تانکر خیلی بزرگ (سوپر تانکر) (وی ال سی سی) در حال حاضر بزرگترین شرکت نفت‌کش در جهان است. این شرکت نفت خام ایران را به بازارهای صادراتی انتقال می‌دهد و همچنین در تجارت متقابل محموله‌های نفتی را برای برخی از ۱۵۰ رشته نفت در سراسر جهان، از جمله رویال داچ شل، توتال، آرامکو سعودی و شرکت‌های تولیدی نفت دولتی کویت و ابوظبی حمل می‌کند.

به گفته سبروس کیان ارثی، مدیرعامل شرکت ملی نفتکش ایران ؛ «اکنون شرکت ملی نفتکش ایران با برخورداری از ۶۹ فروند کشتی و ظرفیت حدود ۱۵،۵ میلیون تن، بزرگترین ناوگان کشتی‌رانی نفتی جهان به شمار می‌رود. برنامه‌هایی برای توسعه کمی و کیفی ناوگان این شرکت در دست اجراست که از جمله آن می‌توان به ورود به بازارهای جدید مانند ال.ان.جی(گاز طبیعی مایع شده) اشاره کرد که با مشارکت شرکت‌های بین‌المللی اجرا خواهد

سال ۹۵ و یا شاید بهتر است

بگوییم سال ۲۰۱۶
سال خوبی برای اوپکی‌ها بود، چراکه بالاخره بعد از ۸ سال برخلاف برآوردها نشان داد که به عنوان سازمانی اثرگذار بر بازار نفت همچنان به حیات خود ادامه می‌دهد. هر چند که سال ۹۵ سه ماه بعد از این که نفت به کف قیمتی خود رسیده بود آغاز شد، اما با حصول توافق در اوپک طلای سیاه سال را با ثبّت رشد ۵۲ درصدی سالانه به پایان‌برد

شد. با توجه به برنامه‌های وزارت نفت برای راه‌اندازی تاسیسات ال.ان.جی در کشور و صادرات این محصول باید از این فرصت استفاده بهینه کرد و به این بازار نیز وارد شد.»

افزایش درآمد فروش نفت ایران به بیش از ۲۹ میلیارد دلار

درآمد نفتی کشور در ۹ ماهه امسال پس از توافق برجام، ۲۹ میلیارد دلار شد که با توجه به توافق آذرمه سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک) در آینده به طور چشمگیری افزایش می یابد. به گفته معاون امور بین الملل و بازرگانی وزیر نفت میانگین صادرات روزانه نفت خام و میعانات گازی ایران در ۹ ماهه سال ۱۳۹۵ به ۲ میلیون و ۵۷۰ هزار بشکه در روز رسیده است. این میزان در آذرمه امسال (دسامبر ۲۰۱۶) به بیش از ۲ میلیون و ۸۳۰ هزار بشکه در روز رسید. میزان صادرات نفت خام و میعانات گازی در سال ۲۰۱۳۹۰ میلیون و ۴۸۷ هزار بشکه در روز، در سال ۱۳۹۱ یک میلیون و ۳۶۱ هزار بشکه در روز و در سال ۱۳۹۲ یک میلیون و ۲۸۴ هزار بشکه در روز و پیش از اجرای برجام در سال ۱۳۹۴، یک میلیون و ۳۹۸ هزار بشکه در روز بود. در واقع در هم‌سنجی با پیش از برجام، صادرات نفت خام و میعانات گازی کشور بیش از دو برابر شده است.

نفت اوپک رکوردزد

بر اساس محاسبات دبیرخانه اوپک، قیمت سبد نفت اوپک جمعه (۱۵ بهمن) به طور میانگین ۵۴ دلار و ۲۴ سنت بود. این قیمت بالاترین قیمت در بیش از ۱۸ ماه گذشته است و ۰٫۶ درصد نسبت به روز پیش از آن افزایش دارد. چنین قیمتی از ۱۵ ژوئیه ۲۰۱۵ (اواخر تیر ۱۳۹۴) تاکنون بی سابقه بوده است. بنا به اعلام سازمان کشورهای صادرکننده نفت(اوپک)، بهای نفت این سازمان اوایل بهمن ماه ۵۳ دلار و ۹۳ سنت بود. وزارت خزانه‌داری آمریکا با انتشار بیانیه‌ای، ۲۵ شخصیت حقیقی و حقوقی ایران را به بهانه انجام آزمایش موشکی به فهرست تحریم‌های آمریکا علیه کشورمان افزود. این امر سبب شد قیمت‌های نفت تا اندازه‌ای افزایش یابد.

بهای نفت برنت دریای شمال در پایان معاملات بازار لندن به ۵۶ دلار و ۸۱ سنت رسید که نسبت به روز پیش از آن ۰٫۴ درصد افزایش داشت. هر بشکه نفت وست تگزاس اینترمیدیت آمریکا نیز در پایان معاملات همین هفته بازار نایمکس نیویورک با ۰٫۵ درصد افزایش نسبت به روز پیش از آن به بهای ۵۳ دلار و ۸۳ سنت معامله شد.

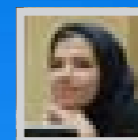
بازار نفت همچنان تحت تاثیر نگرانی از تحریم ایران

بنا به اعلام رویترز، نگرانی از تحریم‌های جدید آمریکا علیه ایران نیز بازارهای نفت را تحت تاثیر قرار داد که به گفته کارشناسان این تاثیر ممکن است ادامه داشته باشد. قیمت نفت برنت دریای شمال که دو سوم نفت‌های جهان از جمله نفت اوپک نیز بر پایه آن قیمت گذاری می‌شوند، در ساعت ۰۷:۵۰ امروز به وقت گرینویچ در بازار لندن با ۱۵ سنت افزایش نسبت به جمعه گذشته به ۵۶ دلار و ۹۶ سنت رسید. هر بشکه نفت وست تگزاس اینترمیدیت آمریکا در بازار نایمکس این کشور به بهای ۵۴دلار و یک سنت معامله شد که نسبت به جمعه گذشته ۱۸ سنت افزایش داشت. الجزایر، آنگولا، اکوادور، گابن، ایران، عراق، کویت، لیبی، نیجریه، قطر، امارات متحده عربی، عربستان سعودی و ونزوئلا اعضای اوپک هستند.

با ابلان سیاست‌های کلی اجرای اصل ۴۴ قانون اساسی در سال‌های ۸۴ و ۸۵ توسط مقام معظم رهبری، موج اول خصوصی‌سازی در بخش‌های مختلف اقتصاد ایران آغاز شد. بر اساس ابلان این سیاست‌ها واگذاری شرکت‌های پالایش وابسته به شرکت ملی پالایش و پخش با رویکرد حفظ سهم ۲۰ درصدی دولت در وزارت نفت آغاز شد؛ در این فرآیند خصوصی‌سازی قطعاً پالایشگاه‌های کشور نیازمند حمایت‌های دولت برای ادامه حیات نفتی خود بودند؛ حمایت‌هایی که به صورت کج‌دار و مریز انجام شده است اما همچنان حمایت بایات و قابل اتکالی برای فعالیت این پالایشگاه‌ها نیست. اینکه تا چه اندازه پالایشگاه‌های خصوصی در اقتصاد کشور تاثیرگذارند و چه انتظاراتی از دولت دارند موضوعاتی است که در گفت و گو با غلامرضا باقری دیزج، مدیرعامل شرکت پالایش نفت تبریز و عضو هیات مدیره شرکت پتروشیمی تبریز و عضو هیات مدیره انجمن صنفی کارفرمایان صنعت پالایش نفت به آن پرداخته‌ایم.

مدیرعامل شرکت پالایش نفت تبریز در گفت و گو با «پالایش نفت» خبر داد:

تشکیل جهاد خودکفایی در پالایشگاه‌های کشور

مریم‌رضازاده

روزنامه‌نگار

باید بنا به تاکید مقام معظم رهبری به گونه‌ای اقتصادمان را مقاوم کنیم که حداقل تأثیرات را از تحریم‌ها و تهدیدها داشته باشد، در این خصوص جهاد خودکفایی در تمامی پالایشگاه‌ها تشکیل شده است و وظیفه آنها این است که تمامی قطعاتی که لازم است را به سازندگان ارائه دهند.

پالایشگاه‌های کشور تا چه اندازه در اقتصاد کشور نقش دارند؟

پالایشگاه‌های دولتی و خصوصی به عنوان مراکز هستند که می‌توانند دانش و علم فرآیندهای نفت را در کشور توسعه دهند. علوم و دانش نفت همانند علوم ریاضی نیست که با فرمول توسعه پیدا کند و بحث دو دوتا چهار تا نیست بلکه پایه و مبنایش تجربی است و اگر ما بحث یادگیری و یا ارتقای هر دانش را منطق تئوری و عمل بدانیم که اصل است، تئوری باید جایی به عمل تبدیل شود و محل عمل باید فیدبک بدهد که با تئوری اصلاح شود با روش کار عوض شود. مراکز نفتی و به ویژه پالایشگاه‌ها حوزه‌هایی هستند که دانش و علوم پایه نفت در آنجاها می‌توانند به منصف ظهور برسند و در آنجا تولید علم شود.

تمامی پالایشگاه‌های کشور از اول هدفشان تولید سوخت برای کشور بوده است و طبیعی است که نوع ماهیت فعالیت‌شان مثل صنایع پتروشیمی و صنایع دیگر

پایین‌دستی صرفاً بنگاه اقتصادی نیست.

پالایشگاه‌ها هر چقدر هم خصوصی شوند ماهیت خدمت‌رسانی به مردم را در بطن خودشان دارند، ولی وقتی خصوصی می‌شوند جایگزینی انجام می‌شود و از سازوکاری استفاده می‌شود که اگر مورد حمایت مجلس و دولت قرار گیرند می‌تواند باعث شود که این بنگاه اقتصادی و این مراکز بر روی پای خودشان بایستند. از مرز ضرر به مرز سوددهی برسند، توانایی توسعه خودشان را داشته باشند و محصولات مورد نیاز مشتری را با آخرین استانداردها ارائه دهند. در سال‌های گذشته اسپیک‌هایی که داشتیم اسپیک‌های عقبی نبودند و اسپیک متناسب با آن موقع و اسپیک‌های شرکت ملی نفت بود، الان حداقل اسپیک پالایشگاه‌های کشورمان آنجاست و متعهد شدیم که سرمایه‌گذاری‌ها را تا سال ۱۳۹۸ انجام دهیم تا بتوانیم کیفیت فرآورده‌هایمان را در تمامی ابعاد به حد یورو برسانیم.

پالایشگاه‌ها در گذشته زیر نظر مدیریت قوی دولتی پالایش و پخش که ساختارش از سال‌های دور تاسیس شده بود قرار داشتند و در حال حاضر نیز اگر می‌خواهیم این واگذاری‌ها را داشته باشیم باید یک سیاست واحدی را که همگام و موازی با سیاست‌های مملکت و اصل خصوصی‌سازی باشد اتخاذ کنیم تا پالایشگاه‌ها بتوانند نقش تاثیرگذاری را برای ارتقای جایگاه خودشان و اوضاع و احوال اقتصادی کشور انجام دهند.

با توجه به اجرایی شدن سیاست‌های اقتصاد مقاومتی آیا پالایشگاه‌ها توانسته‌اند در اجرایی شدن این سیاست‌ها نقش آفرین

بشنید!

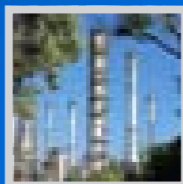
پالایشگاه‌ها نقش بسیار مهمی در بحث اقتصاد مقاومتی دارند البته انتظار این است که در این زمینه نقش بارزتری را ایفا کنند. پالایشگاه‌ها دارای قطعات و تکنولوژی بسیار پیچیده‌ای هستند و برای ادامه فعالیت خود نیازمند استفاده از دانش روز هستند.

ما کاری را که در راستای اقتصاد مقاومتی انجام داده‌ایم این بوده است که تمامی پروژه‌های دانشگاهی که فقط در جهت حمایت از پایان‌نامه‌ها بوده است را به سمت پروژه‌هایی که عملیاتی و مورد نیاز صنایع است هدایت کنیم و با برای ارتقای کیفیت محصول با اهداف زیست‌محیطی و ارتقای تکنولوژی که محصول را تولید می‌کند این کار را انجام می‌دهیم.

محصولات نفتی ممکن است به دو دلیل آلوده باشند چرا که ماهیتا سوزاندن فرآورده نفتی آلاینده است ولی آلاینده دیگر مربوط به فرایندهایی است که آنها را تولید می‌کند که تمامی بخش‌های خصوصی و به ویژه پالایشگاه تبریز در این زمینه کار می‌کنند و کارهای خیلی خوبی صورت گرفته است. ما تمام مطالعات دانشگاهی را در جهت هدایت می‌کنیم که برآورده‌کننده نیازهای عملیاتی‌مان باشد یا از این مطالعات برای ارتقای کیفی محصول یا تامین تکنولوژی و دانش خاصی که برای بهبود شرایط زیست‌محیطی است استفاده می‌کنیم.

در حال حاضر در حال آماده کردن لیست تمامی قطعاتی هستیم که می‌توانند در داخل کشور تولید شوند و قدم دیگر در این زمینه احیای جهاد خودکفایی پالایشگاه‌ها است که ما تجربه این خودکفایی را در زمان جنگ نیز داشتیم.

ما باید بنا به تاکید مقام معظم رهبری به گونه‌ای اقتصادمان را مقاوم کنیم که حداقل تأثیرات را از این تحریم‌ها و تهدیدها داشته باشد، در این خصوص جهاد خودکفایی در تمامی پالایشگاه‌ها تشکیل شده است و وظیفه آنها این است که تمامی قطعاتی که لازم است را به سازندگان ارائه دهند، حتی در این زمینه قرار است نمایشگاه‌های فنی و صنعتی را

نرخ ارز وقتی دوگانه است صنایع پالایشی از این نرخ متضرر می‌شوند و

اگر نرخ‌ها تک‌نرخ شود و یا فاصله بین نرخ مبادله‌ای و نرخ ارز آزاد کمتر شود به

اقتصاد پالایشگاه‌ها

کمک می‌کند چون

پالایشگاه‌ها خوراک

صنایع را با ۵ درصد

تخفیف و با قیمت

مبادله‌ای می‌دهند

ولی محصول این‌ها

توسط شرکت‌های

پایین‌دستی عمدتاً

صادر می‌شوند.

پیدا کنیم که طرحی را اجرایی کنند که بیشتر از ۸ درصد آن بازگشت داشته باشد و اگر فرض کنیم که نرخ سود وامی که در اختیار پالایشگاه‌ها قرار می‌دهند ۱۸ درصد است لذا این ۱۸ درصد هیچ تناسبی با ۸ درصد ندارد و هیچ کس نمی‌تواند پولی را بگذارد که ۱۸ درصد سود آن را به بانک بدهد در حالی که سالانه ۸ درصد از آن منتفع شود.

یکی از راهکارها این است که پالایشگاه‌ها از منابع فاینانس که زیر ۶ درصد است استفاده کنند در حالی که استفاده کردن از فاینانس نیز ما را وابسته‌تر می‌کند، بنابراین اگر این امکانات را دولت به صورت داخلی و با تخفیف نفت خام اعمال کند و این درآمد را پالایشگاه‌ها داشته باشند که بتوانند در راستای ارتقای کیفی پروژه‌ها گام بردارند لذا می‌توانند بعد از بهره‌برداری این مبلغ را به خزانه دولت مسترد کنند و این درخواست تمامی پالایشگاه‌های خصوصی است.

نرخ ارز وقتی دوگانه است صنایع پالایشی از این نرخ متضرر می‌شوند و اگر نرخ‌ها تک‌نرخ شود و یا فاصله بین نرخ مبادله‌ای و نرخ ارز آزاد کمتر شود به اقتصاد پالایشگاه‌ها کمک می‌کند چون پالایشگاه‌ها خوراک صنایع را با ۵ درصد تخفیف و با قیمت مبادله‌ای می‌دهند ولی محصول این‌ها توسط شرکت‌های پایین دستی عمدتاً صادر می‌شوند.

ایا حمایت‌های دولت از پالایشگاه‌ها رضایت‌بخش بوده است؟

موضوع مالیات بر ارزش افزوده و یکسری مالیات‌ها فی‌مابین واحدهای پالایشی و واحد مادر که همان واحد پالایش و پخش بود تهاتر می‌شد و این موضوع تهاتر کار واحدها را بسیار راحت می‌کند چرا که صنایع پالایشی ۹۰ درصد خوراکی را که می‌گیرند و محصولی را که تولید می‌کنند به دولت برمی‌گردانند و طبیعتاً ارزش محصولات نیز بیشتر از ارزش خوراک است و اگر کم باشد ورشکستگی پالایشگاه‌ها را به همراه دارد.

در گذشته که پالایشگاه‌ها دولتی بودند در آخر سال این حساب و کتاب‌ها تهاتر می‌شد یعنی شرکت‌های پالایشی چیزهایی از پالایش و پخش می‌گرفتند و به واحدهای دیگر همانند پخش و خط لوله می‌دادند و به صورت دفتری مبادله می‌شد ولی الان براساس شیوه‌ها و روش‌های جدیدی که ما نمی‌دانیم از کجا نشأت گرفته‌اند و وسط سال اعمال می‌شود، با توجه به این که کل حساب و کتاب‌های پالایشگاه‌ها آخر سال محقق می‌شود و قیمت‌ها بسیار دبرهنگام به ما اعلام می‌شود ما نمی‌توانیم برنامه‌ریزی صحیحی برای تولید بهینه اقتصادی داشته باشیم و این برنامه‌های مالیاتی باعث مسدود شدن حساب بسیاری از شرکت‌ها می‌شود و مشکلات بسیار عدیده‌ای را به وجود می‌آورد که حداقل تبعات آن قطع حقوق و مزایای کارکنان و همچنین توقف پروژه‌ها و مشکلات دیگری است که برای سهامداران ایجاد می‌شود.

عباس کاظمی، معاون وزیر نفت ایران در امور پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی مطرح کرد:

ایران صادرکننده پایدار فرآورده‌های نفتی

ایران هم اکنون روزانه ۴۰۰ هزار بشکه فرآورده نفتی صادر می‌کند، و پیشی بی‌نی می‌شود این آمار تا پایان سال ۹۶ به ۶۰۰ هزار بشکه در روز افزایش یابد. این مطلب بخشی از صحبت‌های عباس کاظمی، معاون وزیر نفت ایران در امور پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی است که در نشست اخیر خود با خبرنگاران به آن اشاره کرد.

کاظمی به صادرات روزانه ۴۰۰ هزار بشکه فرآورده نفتی در هشت ماه ابتدای سال ۱۳۹۵ اشاره کرد و افزود: در حال حاضر همه اسکله‌های نفتی فعال شامل اسکله نفتی بندرعباس، لاوان، ماهشهر و عسلویه بارگیری فرآورده‌های نفتی را انجام می‌دهند و قرار است دو اسکله دیگر نیز به این تعداد افزایش یابد. مدیرعامل شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی ایران افزایش صادرات فرآورده‌های نفتی را حاکی از برنامه وزارت نفت ایران مبنی بر جلوگیری از خام‌روشی نفت اعلام و تصریح کرد: با توسعه شبکه گاز رسانی و افزایش ظرفیت تولید گاز انتظار داریم تا پایان سال آینده ایران روزانه ۶۰۰ هزار بشکه فرآورده نفتی صادر کند. وی با اشاره به افزایش ظرفیت تولید و انتقال گاز کشور در سه سال گذشته و همچنین برنامه‌ریزی برای اتصال نیروگاه‌های کشور به شبکه گاز، تصریح کرد: همه این عوامل باعث می‌شود تا ایران بتواند به صادرکننده فرآورده نفتی تبدیل شود. به گفته کاظمی کشورهای عراق، افغانستان، چین و هند از جمله کشورهایی هستند که فرآورده‌های نفتی ایران به آنها صادر می‌شود.

نیاز ۱۴ میلیارد دلاری

معاون وزیر نفت ایران در امور پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی با اشاره به برنامه‌های این شرکت برای بهبود کیفیت تولید پالایشگاه‌های کشور و مذاکره با شرکت‌های خارجی برای فاینانس اجرای طرح‌ها، ادامه داد: در حال حاضر مذاکراتی با شرکت ساینوپک چین برای بهبود کیفیت تولید پالایشگاه آبادان انجام شده و قرارداد مقدماتی آن در فاز یک به میزان یک میلیارد و ۳۰۰ میلیون دلار امضا شده است. انتظار داریم تا پایان ماه جاری با حضور مقام‌های کشور چین این قرارداد که ارزش آن سه میلیارد دلار است امضا شود. وی با بیان این که ایران مذاکره‌های فراوانی را با سرمایه‌گذاران برای اجرای پروژه‌های افزایش کیفیت تولید ۶ پالایشگاه انجام داده است، تصریح کرد: هم

اکنون پروژه بهبود کیفیت پالایشگاه اراک اجرا شده است و کیفیت تولیدات این پالایشگاه افزایش یافته است. پروژه‌های بهبود کیفیت و افزایش ظرفیت تولید فرآورده‌های نفتی در پنج پالایشگاه شامل آبادان، تبریز، بندرعباس، اصفهان و تهران اجرا خواهد شد که هم اکنون قرارداد فاز نخست پالایشگاه آبادان به صورت LC با شرکت ساینوپک چین امضا شده است. کاظمی با اشاره به مذاکره با کشور ژاپن برای سرمایه‌گذاری در پالایشگاه تهران و دایلم کره در پالایشگاه اصفهان اظهار کرد: امیدواریم به زودی قرارداد توسعه افزایش ظرفیت پالایشگاه‌ها امضا شود. وی با بیان این که ایران در مجموع برای اجرای این پروژه‌ها به ۱۴ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری نیاز دارد، افزود: شرکت‌هایی از اروپا و آسیا در این زمینه اعلام آمادگی کرده‌اند و مذاکره با آنها برای انعقاد قرارداد ادامه دارد. مدیرعامل شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی ایران هم چنین درباره ساخت سه پالایشگاه که از سوی بخش خصوصی انجام می‌شود، افزود: پالایشگاه‌های آنهیتا، بهمن گنو و پارس از سوی بخش خصوصی احداث می‌شوند و هم‌اکنون مذاکره با سرمایه‌گذاران برای اجرای این پالایشگاه‌ها در جریان است.

ایران صادرکننده بنزین

وی با اشاره به اجرای پروژه ستاره خلیج فارس که هم اکنون از پیشرفت قابل قبولی برخوردار شده است، ادامه داد: پس از اجرای برجام شاهد ورود تجهیزات اصلی این پالایشگاه شامل کمپرسورها و کوره‌های بنزین از کشور آلمان بودیم که این امر باعث شد تا پروژه از پیشرفت قابل توجهی برخوردار شود. کاظمی با بیان این که با اجرای فاز نخست این پروژه ایران از اوایل سال ۱۳۹۶ از واردات بنزین بی‌نیاز می‌شود، گفت: ایران از اواخر سال ۱۳۹۶ صادرکننده بنزین خواهد بود.

برجام و تسریع در اجرای پروژه‌ها

وی با اشاره به این که در دوران تحریم پروژه بزرگی در بخش پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی ایران اجرا نشد، ادامه داد: در آن زمان هزینه سنگینی برای جابجایی پول پرداخت می‌کردیم و همین امر باعث شده تا کالاها و تجهیزات را با چند برابر قیمت وارد کشور کنیم. مدیرعامل شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی ایران افزود: اگرچه ایران از سال ۱۳۹۰ توانسته است ۷۰ درصد تجهیزات مورد نیاز پالایشگاه‌ها را در داخل کشور تولید کند، با این حال توسعه پالایشگاه‌ها به سرمایه‌گذاری نیاز دارد و در دوران تحریم‌ها نتوانستیم به جذب سرمایه در این بخش‌ها اقدام کنیم. وی با اشاره به مذاکره با شرکت‌های مختلف برای تامین مالی پروژه‌های توسعه‌ای در بخش پالایشگاه‌ها پس از برجام، تصریح کرد: چنانچه بتوانیم منابع مالی مورد نیاز توسعه پالایشگاه‌ها را تامین کرده و با سرمایه‌گذاران به توافق برسیم انتظار داریم تا اواخر

برنامه ششم توسعه برنامه‌های در نظر گرفته در این بخش اجرا شود.

جزییات نوسازی پالایشگاه آبادان

فرجام خوش برجام برای قدیمی‌ترین پالایشگاه ایران

اصلاح و نوسازی پالایشگاه آبادان بعد از حدود ۱۰۰ سال، فرجام خوش برجام برای این پالایشگاه محسوب می‌شود و قرار است در پی گشایش‌های حاصل از اجرای برجام و اهتمام نسبت به نوسازی این پالایشگاه، اجرای قراردادی به مبلغ بیش از ۲۲ میلیارد یوان چین با استفاده از فاینانس خارجی آغاز شود.

نگاه به صفحات تاریخ کشورمان نشان می‌دهد از کشف طلای سیاه در این مرز و بوم تا ساخت نخستین پالایشگاه، تنها یک سال فاصله وجود دارد، پس از کشف نفت در شهر مسجد سلیمان در سال ۱۲۸۷ لزوم ایجاد یک پالایشگاه برای تصفیه نفت ضروری بود به همین دلیل عملیات ساخت پالایشگاه نفت آبادان در سال ۱۲۸۸ توسط مهندسان انگلیسی شرکت نفت ایران و انگلیس آغاز و عملیات ساخت این پالایشگاه در سال ۱۲۹۱ به پایان رسید و پالایشگاه (تصفیه خانه نفت) وارد مدار تولید شد. به عبارت دیگر پالایشگاه آبادان بیش از صد سال است که بر صفحه تاریخ کشور نقش بسته است، پالایشگاهی که گرچه روزگاری جزو صاحب‌نام‌ترین و بزرگ‌ترین پالایشگاه‌های زمان خود به شمار می‌رفت، اما گذشت زمان گرد فرسودگی را به چهره آن نشانده و اکنون این پالایشگاه بیش از هرچیز به اصلاح و نوسازی نیاز دارد. از همین رو قرارداد طرح توسعه و تثبیت ظرفیت پالایشگاه آبادان با هدف سودآور کردن پالایشگاه، استانداردسازی محصولات تولیدی و همچنین تثبیت ظرفیت پالایشگاه با تاسیس واحدهای جدید و جمع‌آوری واحدهای قدیمی در سال ۲۰۱۰ با کنسرسیومی متشکل از سینوپک چین و شراکت طراحی ساختمان نفت ایران منعقد شد. در پی گشایش‌های حاصل از اجرای برجام و اهتمام نسبت به نوسازی این پالایشگاه، اجرای این قرارداد به مبلغ بیش از ۲۲ میلیارد یوان چین با استفاده از فاینانس خارجی آغاز می‌شود.

طرح مذکور با توجه به منابع فاینانس در دو فاز تعریف شده است. فاز اول آن با بیش از ۸ میلیارد یوان و فاز دوم آن در حدود ۱۴ میلیارد یوان است. اعتبار اسنادی فاز اول طرح در ماه جاری گشایش یافته و پیش‌بینی می‌شود اعتبار اسنادی فاز دوم نیز در سال آینده گشایش یابد. کلیه مجوزهای لازم برای اجرای فاز دوم از دولت چین و ایران اخذ شده است. این طرح با استفاده از تکنولوژی‌های پیشرفته و با استفاده از واحد هیدروکراکر مواد سنگین نفتی را به مواد با ارزش افزوده بالاتر مانند بنزین، گازوییل، نفت سفید و گاز مایع تصفیه شده تبدیل می‌کند. همچنین با نصب واحد تقطیر جدید و بهبود تکنولوژی تقطیر درصد استحصال و جداسازی مواد سبک از مواد سنگین افزایش یافته که همه این موارد باعث سودآوری بیشتر

پالایشگاه و کلیه محصولات پالایشگاه نیز با استفاده از تکنولوژی‌های روز دنیا مطابق با استاندارد یورو ۲۰۰۵ تولید خواهد شد.

وضعیت محصولات پیش و پس از اجرای طرح

پالایشگاه ضمن تعهدات خود مبنی بر تامین خوراک پتروشیمی بندر امام، پتروشیمی آبادان، روغن‌سازی ایرانول و قیر پاسارگاد، محصولاتی شامل بنزین معمولی، بنزین سوپر، نفت سفید، گازوئیل و نفت کوره را مطابق با استاندارد یورو ۲۰۰۵ تولید خواهد کرد. کنسرسیوم پیمانکاری حاضر که به صورت ۵۰ درصد ایرانی و ۵۰ درصد چینی و با شراکت این طرح را انجام می‌دهند قبل‌در قالب کنسرسیوم دیگری تجربه موفق انجام طرح افزایش و بهبود کیفیت محصولات پالایشگاه امام خمینی (ره) شازند اراک را با موفقیت انجام داده‌اند.

نام فرآورده	مقدار در روز	درصد افزایش / کاهش
بنزین معمولی	۸۱۰۰۰ بشکه	۱۶ درصد افزایش
بنزین سوپر	۲۰۰۰۰ بشکه	در وضعیت فعلی وجود نداشته
نفت سفید	۴۵۰۰۰ بشکه	۲۰۵ درصد افزایش
گازوئیل	۱۰۷۰۰۰ بشکه	هفت درصد کاهش به دلیل کم شدن خوراک پالایشگاه
نفت کوره	۸۸۰۰۰ بشکه	۴۱ درصد کاهش

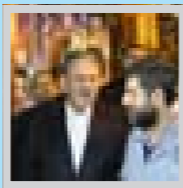
تثبیت ظرفیت پالایشگاه در ۳۶۰ هزار بشکه در روز، کاهش درصد تولید مازوت از حدود ۴۰ درصد به حدود ۲۵ درصد، برچیدن تجهیزات قدیمی با عمر بیش از ۷۰ سال و نصب تجهیزات جدید جایگزین، بهبود وضعیت زیست محیطی پالایشگاه با حذف تاسیساتی با بازده پایین و مصرف سوخت بالا، بهبود کیفیت محصولات پالایشگاه مطابق با استانداردهای یورو ۲۰۰۵، افزایش درصد تولید محصولات سبک مانند بنزین، نفت سفید، گازوئیل و گاز مایع با تبدیل مواد سنگی در واحد هیدروکراکر، انجام بالغ بر ۹۰ درصد ساخت و نصب تجهیزات در محل طرح توسط شرکت‌های ایرانی، ایجاد اشتغال مستقیم در زمان اجرای طرح برای بیش از ۴۰۰۰ نفر در فاز اول و به همین تعداد در فاز دوم از جمله ویژگی‌های طرح مذکور هستند.

رئیس مجلس: ایران برای فروش نفت به بلاروس آمادگی دارد

رئیس مجلس شورای اسلامی با اشاره به همکاری‌های نفتی میان ایران و بلاروس گفت: ایران برای فروش نفت به بلاروس آمادگی دارد.

به گزارش شانا، علی لاریجانی، رئیس مجلس شورای اسلامی، روز دوشنبه، ۱۸ بهمن‌ماه در دیدار با میخائیل میاسنیکویچ، رئیس شورای جمهوری مجلس ملی بلاروس به همکاری‌های نفتی میان ۲ کشور اشاره کرد و گفت: ایران برای فروش نفت به کشور بلاروس آمادگی دارد و ما روی گسترش روابط تجاری با این کشور مصمم هستیم. همچنین در این دیدار میخائیل میاسنیکویچ، رئیس شورای جمهوری مجلس ملی بلاروس نیز با اشاره به روابط گسترده و مثبت میان

اسحاق جهانگیری صبح روز سه شنبه ۱۹ بهمن ماه در دومین روز از سفر به استان خوزستان، در نیروگاه سیکل ترکیبی ماهشهر حضور یافت و بخش‌گاز این نیروگاه شامل ۴ واحد گازی که هر کدام ظرفیت ۱۶۲ مگاوات را دارد مورد بهره‌برداری قرار داد. معاون اول رییس جمهور همچنین به همراه وزیر نیرو از بخش‌های مختلف و تاسیسات این نیروگاه بازدید کرد و از ظرفیت واحدهای گازی،

وزیر نفت: پالایشگاه آبادان دیگر زیانده نخواهد بود

وزیر نفت گفت: با تکمیل طرح توسعه و تثبیت پالایشگاه آبادان، این پالایشگاه از یک پالایشگاه زیان‌ده به یک پالایشگاه سودده با ظرفیت پالایش روزانه ۳۶۰ هزار بشکه تبدیل خواهد شد.

بیژن زنگنه روز دوشنبه ۱۸ بهمن ماه در آستانه آیین کلنگ زنی طرح توسعه و تثبیت ظرفیت پالایشگاه نفت آبادان گفت: هم اکنون محصولات پالایشگاه آبادان ارزش بسیار پاییی دارد و ۴۰ درصد نفت خام با ارزش در فرآیند پالایش به نفت کوره تبدیل می‌شود و با قیمتی پایین‌تر از نفت خام فروخته می‌شود. وی با بیان اینکه پالایشگاه آبادان از نظر عملیاتی سالانه ۶۰۰ تا ۷۰۰ میلیون دلار ضرر دهی دارد، افزود: بر اساس قرارداد فاز یک طرح توسعه و تثبیت ظرفیت پالایشگاه نفت آبادان که میان شرکت ایرانی و طرف چینی به ارزش ۲ میلیارد و ۷۰۰ میلیون دلار امضا شده است، امروز عملیات اجرایی ساخت یک واحد مدرن با ظرفیت پالایش روزانه ۲۱۰ هزار بشکه آغاز می‌شود.

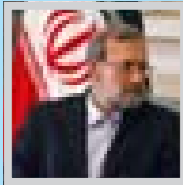
زنگنه با بیان این که شرکت چینی فاینانس این پروژه را بر عهده دارد، گفت: ظرفیت پالایشی ۲۱۰ هزار بشکه‌ای که قرار است بر اساس این قرارداد ایجاد شود با ۱۵۰ هزار بشکه ظرفیت کنونی واحدهای جدید پالایشگاه آبادان تلفیق می‌شود و در واقع پس از تکمیل این طرح ما یک پالایشگاه مدرن با ظرفیت ۳۶۰ هزار بشکه خواهیم داشت.

وی عنوان کرد: در پالایشگاه جدید محصولاتی با کیفیت تولید خواهد شد، تولید بنزین و سوخت جت افزایش و تولید نفت کوره کاهش می‌یابد، به طوری که پالایشگاه آبادان از یک پالایشگاه زیانده به یک پالایشگاه سوده بدل می‌شود و اشتغالزایی زیادی در حین کار در شهر آبادان ایجاد می‌شود.

کلنگ آغاز عملیات اجرایی پروژه طرح توسعه و تثبیت ظرفیت پالایشگاه آبادان ۱۸ بهمن ماه با حضور اسحاق جهانگیری، معاون اول رئیس جمهوری به زمین زده می‌شود.

براساس گزارش وزارت نفت، طرح توسعه و تثبیت ظرفیت پالایشگاه آبادان

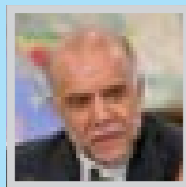
۲ کشور ایران و بلاروس افزود: بدون تردید شرایط کنونی همکاری‌های ۲ کشور راه را برای گسترش روابط پارلمانی ایران و بلاروس هموار می‌کند.

رئیس شورای جمهوری مجلس ملی بلاروس با اشاره به ضرورت گسترش روابط ایران و بلاروس در حوزه نفت گفت: خوشبختانه جمهوری اسلامی پیشرفت‌ها و رشد خوبی در سال‌های گذشته در این حوزه داشته است و زیرساخت‌های این کشور در مسائل گوناگون بسیار مطلوب است.

افتتاح واحد گاز نیروگاه سیکل ترکیبی ماهشهر توسط معاون اول رییس جمهور

میزان اشتغالزایی و برنامه‌های آتی این نیروگاه برای راه‌اندازی واحدهای بخار مطلع شد. گفتنی است ۴ واحد گاز نیروگاه سیکل ترکیبی ماهشهر هر کدام به ظرفیت ۱۶۲ مگاوات با هدف تامین نیاز برق منطقه، اشتغالزایی و پایداری شبکه به خصوص در جنوب شرق کشور احداث شده و برای اجرای این پروژه ۱۲۸ میلیون یورو اعتبار ارزی و ۳۲۰۰ میلیارد ریال اعتبار ریالی هزینه شده است. واحد گاز نیروگاه سیکل ترکیبی ماهشهر در زمینی به مساحت حدود ۱۰۰ هکتار احداث شده و با راه‌اندازی آن برای ۱۲۰۰ نفر بصورت مستقیم اشتغال‌زایی شده است.

با هدف تثبیت ظرفیت پالایشی پالایشگاه آبادان، تولید محصولات بر اساس استاندارد یورو ۵، کاهش آلایندگی‌های زیست‌محیطی، افزایش درصد تولید نفت‌گاز و بنزین با بهبود فناوری تولید، کاهش تولید نفت کوره و جمع‌آوری مخازن و تاسیسات فرسوده اجرا خواهد شد.

پالایشگاه آبادان هم اکنون دارای ظرفیت پالایش ۴۰۰ هزار بشکه نفت خام در روز است که ۲۵۰ هزار بشکه از ظرفیت ۴۰۰ هزار بشکه‌ای در سه واحد تقطیر با قدمت بیش از ۷۰ سال پالایش می‌شود.

با توجه به فناوری قدیمی و تجهیزات فرسوده، این سه واحد تقطیر دارای بازده بسیار پائین، ریسک بسیار زیاد عملیات و هزینه‌های بالای تعمیرات است که در طرح تثبیت ظرفیت و بهبود کیفیت فرآورده‌های پالایشگاه آبادان شامل واحد تقطیر ۲۱۰ هزار بشکه‌ای در روز است که جایگزین واحدهای تقطیر قدیمی خواهد شد. با توجه به ساخت و راه‌اندازی واحد تقطیر دیگری که در سال ۱۳۸۵ به ظرفیت ۱۵۰ هزار بشکه راه‌اندازی شد، مجموع ظرفیت پالایش پس از احداث واحد تقطیر جدید در ۳۶۰ هزار بشکه (۲۱۰+۱۵۰) در روز تثبیت شد. افزون بر تثبیت ظرفیت پالایشگاه در ۳۶۰ هزار بشکه که با ساخت واحد تقطیر ۲۱۰ هزار بشکه‌ای میسر می‌شود همه فرآورده‌های حاصل از پالایش ۳۶۰ هزار بشکه نفت خام در واحدهای تصفیه هیدروژنی تصفیه می‌شوند.

پالایشگاه نفت آبادان، بزرگ‌ترین پالایشگاه ایران است که در شهر آبادان استان خوزستان قرار دارد. ساخت این پالایشگاه در سال ۱۲۹۱ به پایان رسید و تا آغاز جنگ ایران و عراق در سال ۱۳۵۹ بزرگ‌ترین پالایشگاه دنیا با ظرفیت تصفیه ۶۲۸ هزار بشکه در روز بود.

این پالایشگاه تا سال ۱۹۷۳ به دست شرکت‌های نفتی خارجی اداره می‌شد تا این که در این سال به شرکت ملی نفت ایران تحویل داده شد.

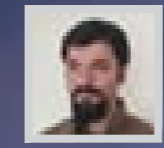

تصمیمات جنجالی رئیس جمهور آمریکا به حوزه نفت هم کشیده می شود؟

ترامپ نفتی

هنوز زود است برای اینکه نام پدیده تازه این روزهای سیاست در دنیا که از آمریکا برخاسته است را «ترامپیسیم» بگذاریم؛ برای «ایسم» بودن، زنجیره ای از تفکرات غالب و به هم پیوسته لازم است؛ مواد اولیه ای که هنوز در مورد «ترامپ» مشخص نیست که واقعاً و ماهیتاً چیست، باید کمی صبر کرد. با این حال، دور از ذهن نخواهد بود که این واژه به بخشی از ادبیات سیاسی در تاریخ سیاست دنیا تبدیل شود؛ واژه ای که احتمالاً یادآور خاطر اتی دوست داشتنی نخواهد بود.

حسین هرمزی
روزنامه نگار

شگفتی سازی های دونالد ترامپ تمامی ندارد. چهل و پنجمین رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا تمام هم و غم خود را به کار گرفته تا به هر شکل ممکن، نام خود را در تاریخ ماندگار کند؛ خواه مثل حاتم طایی باشد یا مثل برادر حاتم طایی، تلاشی اینگونه، چقدر برای ما ایرانی ها خاطراتی نزدیک را یادآوری می کند. اما این فقط عرصه سیاست و دیپلماسی نیست که آماج ترامپ زدگی شده، بلکه حوزه های اقتصادی هم آچمز مانده اند که با این پدیده نوظهور چه کنند. فعلاً همه، جز معترضان سرسخت و بعضاً خیابانی ترامپ، در حالت «استندبای» مانده اند تا ببینند پرزیدنت جدید آمریکا واقعاً چه خواب هایی برای اقتصاد دیده و چقدر توان تعبیر کردن این خواب ها را دارد.

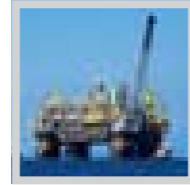
در هر حال، نمی شود در ایالات متحده آمریکا باشی، بیزینس من باشی، سودای بزرگ و بزرگ تر شدن (شما بخوانید «گنده» شدن!) در سر داشته باشی و به عالی ترین جایگاه سیاسی هم دست پیدا کرده باشی، ولی به حوزه «فت» علاقهای نشان ندهی. اگر جمهوریخواه هم باشی که دیگر نور علی نور است. هرچقدر دموکرات ها با سیاست ورزی بیشتری به سمت نفت می روند، جمهوریخواهان گاه خیلی شهوت آمیز به این طلای سیاه می نگرند. ماجرای خرید سرزمین نفت خیز آلاسکا توسط آمریکا از روسیه را فراموش نکنیم، که هر چند «وليام سیوارد» از حزب جمهوریخواه برای انجام این معامله تلاش بسیاری کرد، اما این اتفاق در زمان ریاست جمهوری «اندرو جانسون» دموکرات افتاد تا آمریکا طی اتفاقی نادر در تاریخ، مالک یکی از نفت خیزترین سرزمین های دنیا باشد و امروز بیشتر توسط سناتورهای جمهوریخواه اداره شود!

امروز هم ترامپ در حوزه اقتصادی بر روی چند موضوع دست گذاشته و یکی از آنها، نفت است. دو اظهار نظر جنجالی او مبنی بر اینکه «باید نفت عراق را برای خودمان برمی داشتیم» و «اگر آمریکا کنترل نفت را در دست داشت، داعش تا الان نابود شده بود»، سوداگری و میزان ولع او برای دستیابی به این منبع با ارزش زیرزمینی را به خوبی نشان می دهد. در پی اظهارات این چنینی، حیدر العبادی نخست وزیر عراق به ترامپ یادآور شده که نفت عراق متعلق به مردم عراق است، نه شخص یا کشوری دیگر؛ اظهار نظری که البته بعید است تحولی در طرز فکر ترامپ ایجاد کند.

البته این نخستین یا احتمالاً آخرین درگیری نفتی آمریکا و عراق نخواهد بود. «اکسون موبیل» تنها شرکتی است که بر روی چاه های نفت عراق کار می کند و از سال ۲۰۱۰ میلادی قرارداد سرمایه گذاری مشترکی را با دولت میزبان منعقد کرده است. در پی همین قرارداد در یک میدان نفتی در جنوب عراق، میزان تولید نفت در این میدان ظرف پنج سال به بیش از دو برابر رسید. اما نکته اینجاست که عراق یکی از آن کشورهایی است که ترامپ با امضای فرمانی ۹۰ روزه، ممنوعیت سفر به آمریکا از آن مبداء را به اجرا در آورده است. یکی از نکات جالب این است که «رکس تیلرسون» که به تازگی به عنوان وزیر امور خارجه دولت ترامپ معرفی شده است، سابقه مدیرعاملی شرکت نفتی اکسون موبیل را در کارنامه خود دارد. با این حال، هنوز (لااقل تا لحظه نگارش این یادداشت) اظهار نظر یا خبری رسمی مبنی بر اعتراض مدیران این شرکت بزرگ به دستور بحث برانگیز آقای ترامپ منتشر نشده است.

از سوی دیگر، سیاست ها و اظهار نظره های جنجالی ترامپ در مورد موضوعات مختلف، موجب شده است که قیمت جهانی نفت تا حدودی افزایش پیدا کند. این اتفاق در زمان انتخاب این

کاندیدای جمهوریخواه به عنوان رئیس جمهور منتخب آمریکا، برعکس بود و با روی کار آمدن او، قیمت نفت سقوطی مقطعی را تجربه کرد. اما امروز ماجرای متفاوتی در حال وقوع است. یکی از نخستین اظهار نظره های ترامپ پس از مراسم تحلیف ریاست جمهوری، در حوزه نفت بود. او به صراحت گفت که قصد دارد اتکاء آمریکا به نفت خارجی و مشخصاً به اعضای اوپک را کاهش دهد. البته این همه ماجرا نبود. رئیس جمهور نوپای آمریکا پارافراتر گذاشت و حتی متعهد شد که به اتکاء کشورش به محصولات اوپک پایان ببخشد.

رئیس جمهور جدید آمریکا در همین مدت زمان اندک بعد از تحلیف رسمی چند بار از ایران نام برده؛ هر بار با لحنی تندتر و گستاخانه تر. او حتی مستقیماً ایران را به افزایش دوباره تحریم ها و تلوینجاً هم به آغاز جنگ تهدید کرده است

طبق اعلام سایت کاخ سفید، سال گذشته ایالات متحده آمریکا روزانه ۳ میلیون بشکه نفت از اوپک وارد کرده است. از این میزان، یک میلیون بشکه (یعنی یک سوم) سهم عربستان سعودی بوده است. در نگاه نخست، به نظر می رسد که عربستان باید با این سیاست مخالف باشد؛ اما موضع گیری اخیر وزیر انرژی عربستان نشان داد که این کشور مشکلی با افزایش تولید نفت آمریکا ندارد. ساده ترین دلایلی که می توان برای این استقبال عنوان کرد، اول این است که شاهزادگان و سرمایه گذاران سعودی سرمایه گذاری هنگفتی در صنعت نفت آمریکا کرده اند و همین مسأله اهرم فشار مناسبی برای آنها ایجاد خواهد کرد تا آمریکا به کاری که برای آنها خطر ساز باشد دست نزند. دوم اینکه عربستان سعودی امیدوار است تا اجرای چنین تصمیمی از سوی ترامپ، بدون هماهنگی با سعودی ها انجام نشود، چراکه به هر حال آنها بزرگترین صادرکننده نفت خام در جهان هستند.

البته نکته ای که نباید از نظر دور داشت، این است که دونالد ترامپ نخستین رئیس جمهور آمریکا نیست که وعده استقلال ایالات متحده از محصولات اوپک و کاهش واردات نفت از سوی این کشور را مطرح می کند. در واقع نیم قرن است که اغلب روسای جمهور آمریکا چنین وعده ای را می دهند

بازدید از پالایشگاهی در پایتخت

است و در واقع جزئی از پایتخت است. بر همین اساس و طبق استانداردهای زیست محیطی دور تا دور این پالایشگاه ها جنگل کاری شده و به ازای ۳۰۰ هکتار صنعتی، ۳۰۰ هکتار جنگل نیز در اطراف پالایشگاه وجود دارد. این پالایشگاه گاز سوخت، نفت کوره، سوخت هواپیمای جت، گاز مایع، سوخت هواپیمای معمولی، نفتا، بنزین و نفت سفید و گازوئیل تولید می کند. بنا به اظهارات مسوولان پالایشگاه، نفت خام این پالایشگاه از اهواز و آسماری با خط لوله وارد پالایشگاه می شود و بعد از ورود به واحد تقطیر در مخازن آزمایش می شود و در واحد تصفیه اقدامات لازم بر روی آن انجام می شود. این پالایشگاه سی هزار بشکه سوخت هواپیما تولید می کند و کل نیاز فرودگاه مهرآباد فرودگاه امام (ره) و فرودگاه مشهد را از طریق خط انتقال تامین می کند.

پالایشگاه نفت تهران همچنین در طول شبانه روز ۶/۵ میلیون لیتر بنزین با کیفیت تولید می کند. این پالایشگاه در زمان دفاع مقدس هدف موشک های صدام قرار گرفته بود و همچنان آثار ترکش های این موشک ها در محوطه پالایشگاه به یادگار نگه داشته شده است. نحوه محافظت از این پالایشگاه نیز از طریق پدافند و همچنین دوربین یامانیورینگ انجام می شود. شرکت پالایش نفت تهران که در سال ۱۳۴۴ تأسیس شده با ظرفیت ۲۵۰ هزار بشکه در روز فعالیت می کند و جزو ۶ پالایشگاه عضو انجمن صنفی کارفرمایان صنعت پالایش نفت است.

که نرم افزار طراحی شده برای پالایشگاه تهران در جهت تعیین اهداف و استراتژی، کنترل و نظارت و پایش مستمری برای افزایش کارایی و بهره‌وری را به دنبال داشته است.

هر روز یک پلاسکو!

وی با بیان اینکه مدیریت ایمنی در کشور با چالش مواجه است، خاطر نشان کرد: ما ضریب ایمنی پالایشگاه را تعیین کرده ایم و برای سال ۱۴۰۰ حوادث را تخمین زده‌ایم. اگر چنین نباشد هر روز یک پلاسکو خواهیم داشت.

نگاهی به تنها پالایشگاه پایتخت

پالایشگاه نفت تهران که سه هزار پرسنل دارد، جزو پالایشگاه های خصوصی کشور محسوب می شود و ۹۰ درصد سهام آن مربوط به سهام عدالت است و ده درصد باقی در بورس خرید و فروش می شود. این پالایشگاه که سالها پیش خارج از شهر تهران بوده اکنون در محدوده باقر شهر واقع در شهر ری

دبیرکل انجمن صنفی کارفرمایان صنعت پالایش نفت در اولین بازدید میدانی خود از پالایشگاه های عضو انجمن، از پالایشگاه نفت تهران (شهید تندگویان) بازدید کرد. ناصر عاشوری در این بازدید با مهندس بابایی مدیرعامل پالایشگاه نفت تهران دیدار و گفت‌وگو کرد.

دریافت جایزه مدیریت سبز

این پالایشگاه برای دومین سال پیاپی جایزه مدیریت سبز را دریافت کرده و به گفته مهندس بابایی توازن بین درآمد پالایشگاه و آلودگی آن ایجاد شده و برنامه ریزی دقیقی در این راستا انجام شده است. بابایی با بیان اینکه این پالایشگاه در سال ۹۴ توانسته با ۴ برنامه کاهش آلودگی محیط زیست میزان CO₂ را کاهش دهد، گفت که برای کاهش CO₂ تا سال ۱۴۰۰ نیز یازده برنامه در حال اجرا و برنامه‌ریزی است. مدیر عامل پالایشگاه نفت تهران با بیان اینکه انتشار گاز متان از سال بعد در این پالایشگاه به صفر می‌رسد گفت که برای این کار ۲۵ میلیون تومان هزینه شده است. وی با تأکید بر ضرورت توجه به شاخص‌های مدیریتی در مدیریت پالایشگاه، بر لزوم پیش بینی سود پایدار در اوضاع نابسامان مالی شرکت‌ها و بنگاه‌های اقتصادی تأکید کرد و گفت که شرکت‌های مختلف برای الگوبرداری از فرآیندهای آموزشی از این پالایشگاه بازدید کرده‌اند. بابایی همچنین در جریان این بازدید گفت

کار آمدن دونالد ترامپ، روزگار خوش نفتی به این کشور پهناور منطقه‌ای بازگردد.

هزینه کرد زیاد عربستان در یمن و بحرین از یک سو و کاهش مشتریان نفتی اش و سوق پیدا کردن بخشی از آنها به سمت ایران نیز از سوی دیگر موجب شد تا برای نخستین بار در طول تاریخ، عربستان بحث دریافت مالیات از شهروندانش را بطور جدی تری مطرح کند تا بتواند بخشی از کسری بودجه‌اش را جبران سازد. حالا این کشور بیش از پیش فرصت یافته تا با آمدن ترامپ، عقده‌گشایی کند، رئیس‌جمهور جدید آمریکا در همین مدت زمان اندک بعد از تحلیف رسمی چند بار از ایران نام برده؛ هر بار با لحنی تندتر و گستاخانه‌تر. او حتی مستقیماً ایران را به افزایش دوباره تحریم‌ها و تلویحاً هم به آغاز جنگ تهدید کرده است. تحریم بیشتر ایران به منزله کاهش تولید و صادرات نفت خواهد بود؛ اتفاقی که دست عربستان را برای انوار نفتی در منطقه بازتر خواهد کرد و این کشور بدون اینکه تلاش خاصی کرده باشد، یا بدون اینکه از تلاش‌های قبلی اش (از جمله در اوپک که به در بسته خورد) جوایی گرفته باشد، اولاً با کاهش سهم ایران از بازار نفت مواجه خواهد شد و ثانیاً افزایش قیمت نفت برایش هم صرفه اقتصادی خواهد داشت و هم صرفه سیاسی. همین طمع، چشم و گوش تصمیم‌گیران عربستان را بسته است و آنها فراموش کرده‌اند که ترامپ قطعاً عاشق چشم و ابروی سعودی‌ها نیست؛ امروز منافع سیاسی، اقتصادی و حتی شخصی اش ایجاب می کند چنین بگوید، اما فردا به دلایلی دیگر، چنان خواهد کرد!

که قدرت از دست رفته خود در منطقه خاورمیانه را بازیابی کند. از سویی محدود شدن مجدد عرضه نفت کشورمان با اعمال سیاست‌های ضد ایرانی ترامپ، مجدداً قیمت نفت را می‌تواند در مسیر افزایشی قرار دهد، آن هم بدون اینکه نیازی به دخالت عربستان در بازار نفت و تداوم سیاست کاهش عرضه از سوی این کشور باشد. اما سیگنال دوم ترامپ به سعودی‌ها، به افزایش فرصت‌های سرمایه‌گذاری در صنعت نفت آمریکا با اعمال سیاست‌های حمایتی در دولت جدید این کشور از صنعت نفت بازمی‌گردد؛ همان نکته‌ای که چند سطر بالاتر هم به آن اشاره کرده بودیم.

بعد از توافق هسته‌ای میان ایران و شش قدرت جهانی موسوم به ۵+۱، روز به روز نقش ایران در منطقه خاورمیانه پررنگ‌تر شده و در مقابل، از قدرت عربستان در منطقه کاسته شده است. این مسأله تنها از بُعد سیاسی اتفاق نیفتاده بلکه بخش قابل توجهی از آن به مسائل اقتصادی، و بطور مشخص، به مسأله نفت برمی‌گردد. پس از کاهش کم‌سابقه تولید و صادرات نفت ایران در دولت دهم، کم کم در بر روی پاشنه دیگری شروع به چرخیدن کرد. «لولای جدید»، دولت یازدهم بود که ورق را برگرداند. «برجام» تیر خلاص به اقتدار نفتی عربستان شد؛ چرا که تولید نفت ایران با افزایشی چشمگیر، به حدود ۴ میلیون بشکه در روز رسید و پس از برجام هم دیپلماسی نفتی دولت جواب داد و پیشنهادهای طرف ایرانی در اجلاس چندی پیش اوپک پذیرفته شد. حالا عربستان سعودی امیدوار است تا با روی

اما به دلایل مختلف نمی‌تواند آن را عملی کند. یکی از مشهورترین‌های آنها جرج دبلیو بوش بود که چنین وعده‌ای را مطرح کرد اما در پایان کارش در کاخ سفید، واردات آمریکا از اوپک ۱۰ درصد افزایش پیدا کرده بود. پس از اظهارات ترامپ بلافاصله بعد از مراسم تحلیف، وزیر انرژی عربستان سعودی که از به طور کلی از سیاست‌های ترامپ در حوزه انرژی و بویژه در حوزه نفت استقبال کرده بود، گفت: سیاست‌های انرژی رئیس‌جمهور ترامپ برای صنعت پتروشیمی خوب هستند و عربستان سعودی هیچ مشکلی با تولید بیشتر نفت توسط آمریکا ندارد. سعودی‌ها به عنوان بزرگترین صادرکننده نفت خام، دشمن دولت آمریکا نیستند و حوزه‌های گسترده‌ای برای همکاری با بزرگترین کشور مصرف‌کننده انرژی (آمریکا) وجود دارد؛ رئیس‌جمهور ترامپ سیاست‌های خوبی برای صنعت نفت دارد.

الفلیح همچنین اظهار کرد: عربستان سعودی میلیاردها دلار در پالایشگاه و صنعت توزیع نفت و فرآورده‌های نفتی در آمریکا سرمایه‌گذاری کرده است و حتی امکان دارد در نتیجه سیاست‌های حمایتی نفت و گاز و صنعت دولت ترامپ باز هم سرمایه‌گذاری بیشتری کند.

برخی کارشناسان معتقدند که قدرت گرفتن ترامپ در آمریکا دو سیگنال و پیام مهم برای عربستان سعودی در بازار نفت به همراه داشته است؛ اول اینکه در عصر ترامپ، آمریکا مجدداً به تهدید مهمی برای ایران تبدیل شده و این فرصتی برای عربستان است

ظرفیت تولیدی پالایشگاه‌ها در سال ۱۳۹۵

انجمن صنفی کارفرمایان صنعت پالایش نفت

شرکت پالایشگاه نفت تهران

سال تأسیس: ۱۳۴۴

ظرفیت فعلی: ۲۵۰ هزار بشکه در روز

محصولات: گاز مایع، نفت های سبک

نفت های سنگین، نفت سفید، نفت سفید کم گوگرد
سوخت جت (ATK-GP4)، نفت گاز با استاندارد (EUROIV)
نفت گاز معمولی، خوراک واحد آیزوماکس (آیزوفید)
برش های سبک و سنگین، روغن خام، نفت کوره سبک و سنگین
VB (خوراک واحدهای آسفالت)، گوگرد کر اتولی
انواع حلال ها، گاز ازت

شرکت پالایشگاه نفت اصفهان

سال تأسیس: ۱۳۵۸

ظرفیت فعلی: ۳۷۰ هزار بشکه در روز

محصولات: بنزین، نفت سفید، نفت گاز

نفت کوره، گاز مایع، حلال های ویژه
گوگرد، انواع سوخت هواپیما
و سایر فرآورده های نفتی

شرکت پالایشگاه نفت بندرعباس

سال تأسیس: ۱۳۷۶

ظرفیت فعلی: ۳۵۰ هزار بشکه در روز

محصولات: گاز مایع، بنزین موتور

نفت های سنگین صادراتی، سوخت جت (ATK)
سخت سفید، نفت گاز، نفت کوره، VAC BOT
گوگرد

شرکت پالایشگاه نفت تبریز

سال تأسیس: ۱۳۶۲

ظرفیت فعلی: ۱۱۰ هزار بشکه در روز

محصولات: گاز مایع، بنزین موتور

نفت سفید، نفت گاز، EB، نفت کوره سنگین
نفت کوره سبک، گوگرد، حلال، برش های روغنی

ATK

شرکت پالایشگاه نفت شیراز

سال تأسیس: ۱۳۴۹

ظرفیت فعلی: ۶۰ هزار بشکه در روز

محصولات: گاز مایع، بنزین معمولی، بنزین جت

نفت جت، حلال ها، نفت سفید، نفت گاز (کوارونیل)
نفت کوره، انواع مختلف قیر، گوگرد
آیزورسابل، آیزوفید

شرکت پالایشگاه نفت لاهان

سال تأسیس: ۱۳۵۵

ظرفیت فعلی: ۶۰ هزار بشکه در روز

محصولات: گاز مایع، بنزین موتور، نفت گاز

سوخت جت، نفت کوره، گوگرد

بررسی جرایم آلاینده‌گی پالایشگاه‌ها در کمیسیون اقتصادی

حضور داشتند.

ناصر عاشوری دبیر کل انجمن پالایش صنعت نفت در این جلسه با تاکید بر اهمیت موضوع نفت در اقتصاد ملی و همچنین نقش و اهمیت پالایشگاه‌های کشور گفت: با توجه به اعتراضات و انتقادات شرکت‌های پالایشگاهی بخش خصوصی در ارتباط با اجرای قوانین وضع شده و عدم شفافیت قانون، این جلسه سعی در شفاف‌سازی و پیگیری مشکلات بخش پالایشگاهی در بحث اصلاح مالیات بر ارزش افزوده دارد.

به ویژه در بخش ۱ درصد جرایم آلاینده‌گی شرکت‌های پالایش و همچنین واریز کلیه درآمد

پالایشگاه‌ها مستقیماً بعد از ارائه اظهارنامه این شرکت‌ها به خزانه و بازگشت پول به حساب پالایشگاه‌ها از طرف شرکت پخش و پالایش با تاخیر چندین ماهه که باعث شده حساب بعضی از پالایشگاه‌ها از جمله پالایشگاه بزرگی همچون اصفهان در طی ۱۲ ماهه سال حدود ۱۱ ماه بسته باشد.

دبیر کل انجمن صنفی پالایشگاه‌های صنعت نفت ادامه داد: پالایشگاه‌های مذکور علی‌رغم اسم و رسم بزرگی که دارند اما در واقع با توجه به صورت‌های مالی اکثر این شرکت‌ها، متأسفانه تعدادی زیان‌ده هستند لذا باید قوانینی وضع شود که ضمن جامع

و کامل بودن، سعی در کاهش زیان‌دهی این شرکت‌ها شود. از جمله اینکه مالیات فقط بر سود آن‌ها تعلق گیرد تا بتوان درصدی از زیان این سرمایه‌های ملی کاسته گردد.

وی افزود: پیشنهاد دیگر این است که جرایم آلاینده‌گی که طبق تبصره ۱ ماده ۳۷ برای شرکت‌ها وضع شده باید اثر تشویقی و تنبیهی داشته باشد، یعنی شرکتی که (طبق بررسی و اعلام سازمان محیط زیست) آلاینده محسوب می‌شود باید تلاش کند تا آلاینده‌گی را از بین ببرد اما در صورتی که آلاینده‌گی ندارد دلیلی هم برای پرداخت جریمه نیست. در حال حاضر متأسفانه پالایشگاهی که حدود ۳۰ الی ۴۰ میلیارد تومان هزینه کرده تا آلاینده‌گی‌اش را به صفر یا حداقل رسانده، این شرکت نیز با پرداخت جریمه آلاینده‌گی مواجه شده و در یک جمله می‌توان پیشنهاد کرد که جرایم آلاینده‌گی برای شرکت‌های آلاینده و آن هم از سود آن‌ها محاسبه شود.

در ادامه نماینده پالایشگاه اصفهان به عنوان اولین پالایشگاهی که وارد بازار بورس شده است، ضمن تشکر از مسیخی معاونت سازمان مالیاتی کشور که توانسته کمک قابل توجهی به پالایشگاه‌های کشور داشته باشد و با تدبیر درست و منطقی در بحث ارزش افزوده کمک بزرگی به این شرکتها کرده، گفت: پالایشگاه اصفهان در طی ۵ سال در بحث ارزش افزوده حدود ۶ هزار میلیارد تومان پرداخت کرده‌اما با قوانین ارزش افزوده ۱۲ ماه که قبل از ورود آقای مسیخی وضع شده بوده حساب‌های این پالایشگاه از ۱۲ ماه، ۱۱ ماه بسته شد که این موضوع در شان این صنعت نیست ولی خوشبختانه آقای مسیخی در این مورد بسیار موثر واقع شدند و توانستند با راهکار ارائه شده تا حدی این مشکل را مرتفع کنند.

وی افزود: همچنین ماده ۱ تبصره ۳۷ قبلی جای تفاسیر زیادی مبنی بر اینکه پالایشگاه‌ها فی‌نفسه آلوده می‌باشند، گذاشته بود اما خوشبختانه قانون جدید این تفسیر را به شکلی اصلاح کرد که اگر شرکت‌ها آلاینده‌گی را رفع کنند دیگر آلاینده نیستند ولی باز طبق فرمایشات جناب عاشوری که در ابتدای جلسه نیز به این موضوع اشاره کردند متأسفانه جرایم آلاینده‌گی از کلیه پالایشگاه‌ها محاسبه می‌شود و این موضوع جای تامل زیادی باقی گذاشته است.

همچنین نماینده پالایشگاه اصفهان یادآور شد: حاشیه سود این شرکت در سال جاری ۲۵ درصد بوده و با لحاظ تخفیف ۵ درصد که دولت به آنها اعطا کرده و حتی با توجه به اینکه ۴۰ درصد سهام به سهام عدالت و ۱۵ درصد سهام به وزارت بهداشت و درمان تعلق دارد با این حال سود این شرکت ۲۵ درصد بوده و اگر ۱ درصد هم به آلاینده‌گی اختصاص پیدا کند، این فضا اصلاً به نفع این شرکت و یا حتی این صنعت نیست. در ادامه آقای مسیخی صحبت‌های ایشان را قطع و اعلام کرد واریز به شهرداری با اصرار استان‌ها و استانداری‌ها که اغلب نیز با این موضوع به صورت سیاسی برخورد می‌کنند، صورت می‌گیرد و در این زمینه باید با کارشناسی دقیق این موضوع پیگیری شود. سایر نمایندگان پالایشگاه‌ها نیز با طرح انتقادات و اشاره به مشکلات خود سعی کردند نمایندگان مجلس را از اوضاع نابسامان مالی پالایشگاه‌ها آگاه کنند. در همین مورد یکی از نمایندگان پالایشگاه‌ها به این موضوع اشاره کرد که شرکت‌ها قبلاً (تا پایان سال ۸۹) پول ارزش افزوده را عیناً پرداخت می‌کردند و مشمول جریمه هم نمی‌شدند و بدحسابی هم نداشتند ولی از سال ۸۹ که قانون مالیات اصلاح شد پالایشگاه‌ها دچار مشکلات جدی شده‌اند. در پایان مقرر شد برای نتیجه‌گیری و بهتر برگزار شدن جلسه‌ای کامل‌تر با حضور نمایندگان شرکت پخش و پالایش، سازمان محیط زیست، سازمان مالیاتی کشور و مدیران شرکت‌های پالایش نفت در کمیسیون اقتصادی برگزار شود.

پالایشگاه‌ها

علی‌رغم اسم و رسم بزرگی که دارند اما در واقع با توجه به صورت‌های مالی، متأسفانه تعدادی

زیان‌ده هستند. باید قوانینی وضع شود که ضمن جامع و

کامل بودن، سعی در کاهش زیان‌دهی این شرکت‌ها داشته

باشد. پیشنهاد من این است که مالیات فقط بر سود آنها

تعلق گیرد تا بتوانیم درصدی از زیان این

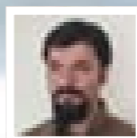
سرمایه‌های ملی بکاهیم.

نگاهی به عملکرد و تأثیرگذاری
هاشمی رفسنجانی در حوزه نفت

آیت‌الله «نفت» را می‌فهمید

رفتیش همه رو شوکه کرد. شاید فقدان آیت‌الله هاشمی رفسنجانی، به وضوح برای فعالان سیاسی - اعم از موافقان یا مخالفان آیت‌الله - دردناک، بهت‌انگیز و حتی گاه ترسناک می‌نمود، اما فعالان اقتصادی هم از این بهت و حسرت به دور نبودند؛ چه آنکه پیشینه آن مرحوم و اظهار نظرهای اخیر اقتصاددین، این گزاره را تأیید می‌کند.

حسین هرمزی

روزنامه‌نگار

در سال‌های اخیر، چهره سیاسی آیت‌الله هاشمی رفسنجانی وجه شناخته‌شده‌تری لاقابل برای عموم مردم شده بود. انتخابات ریاست جمهوری ۱۳۸۸ و اتفاقات بعد از آن و تلاش‌های آیت‌الله هاشمی برای ایجاد وحدت سیاسی در کشور که البته با مخالفت‌ها و تخریب‌های فراوان به سرانجام نرسید، فقدانش در نماز جمعه تهران آن هم بعد از آن خطبه پایانی در واپسین جمعهای که او امام نماز بود، بالا گرفتن آتش تخریب‌ها علیه او، به جریان افتادن چند پرونده علیه برخی فرزندان و همچنین نقش غیرقابل انکارش در انتخابات ریاست جمهوری ۱۳۹۲ و انتخاب حجت الاسلام والمسلمین دکتر حسن روحانی به عنوان رئیس دولت یازدهم، از جمله مهمترین دلایلی است که چهره سیاسی آیت‌الله را بیش از پیش پررنگ کرده بود.

با این حال، دور نیست زمانی که هاشمی را «سردار سازندگی» خطاب می‌کردند و آنها که بیشتر دل در گرو او داشتند با امیرکبیر مقایسه‌اش می‌کردند. آن زمان چهره رئیس‌جمهور وقت ایران بیشتر اقتصادی بود تا سیاسی. او در یکی از دشوارترین شرایط، به صحنه آمد، در آزمون انتخابات با رأی اکثریت مردم پیروز شد تا دولتی را تحویل بگیرد که خسته از هشت سال جنگ تحمیلی، ساختار تازه‌ای را قرار بود تجربه کند. پست نخست وزیری حذف شده بود و رئیس‌جمهور با مسئولیت‌های بیشتری باید کار اداره کشوری جنگ زده را بر عهده می‌گرفت، کشور نیاز به ساخت و ساز داشت در حالی که پول چندان در بساط نداشت و در یک کلام، هاشمی شرایطی جنگی را تحویل گرفت تا برای مردمی که با آتش‌بس امیدوارتر شده بودند، سازندگی کند.

او که بارها نشان داده بود مرد روزهای سخت است، پا به میدان گذاشت و با حمایت مردم توانست به گونه‌ای کار کند که کم کم به او لقب سردار سازندگی دادند. هر چند همین لقب هم بعدها مایه تخریب‌های چندباره علیه او شد، تا اینکه دست تقدیر، پدر سیاست و سازندگی را از مردم گرفت و صداوسیما و مخالفان آیت‌الله یادشان آمد بعد از سال‌ها از عبارت «سردار سازندگی» برایش استفاده کنند. اما این لقب چرا به او نسبت داده شد؟

از تبلیغات موافقان آن روزهای رئیس‌جمهور هاشمی رفسنجانی که بگذریم (که عملاً در مورد تمام مسئولان بلندپایه کشور چنین مسأله‌ای همواره وجود داشته است)، دلیل اصلی این لقب‌گذاری، فعالیت‌های اقتصادی و عمرانی هاشمی رفسنجانی بعد از اتمام جنگ تحمیلی بوده است. همانطور که در ابتدای این یادداشت اشاره شد، در سال‌های اخیر وجه سیاسی آیت‌الله به وجوه دیگرش از جمله اقتصادی می‌چربید یا لاقابل بیشتر سخن از آن به میان می‌آمد. با این حال در سال‌هایی نه آنقدر دور که کسی به یاد نداشت‌ه باشد، هاشمی در نقش یک مدیر اقتصادی توانسته بود موفق ظاهر شود.

یکی از موضوعات مورد علاقه وی، چه در دوران ریاست جمهوری و چه در سال‌های پس از آن، حوزه نفت بوده است. در همین راستا، غلامرضا منچهری معاون توسعه و مهندسی شرکت ملی نفت با اشاره به رابطه دوستانه‌ای که با هاشمی رفسنجانی داشته، گفته است: «پیگیری‌های آیت‌الله هاشمی رفسنجانی درباره نفت، تجهیزات دریایی، مخازن و صادرات نفتی، بیانگر علاقه و عشق ایشان به توسعه و سازندگی کشور بود.»

هاشمی رفسنجانی برای انجام کاری سخت یعنی بازگرداندن میزان تولید نفت کشور به دوران پیش از آغاز جنگ و حتی پیش

از انقلاب اسلامی، آقازاده را به عنوان وزیر پیشنهادی نفت به مجلس شورای اسلامی معرفی کرد تا او پس از تصدی این کرسی، اقدامات ماندگاری در حوزه نفت انجام دهد. البته اقدامات نخستین وزیر نفت کشور پس از پایان جنگ تحمیلی، محدود به یک حوزه نبود. افزایش حجم استخراج، پالایش، پخش، فروش و درآمد حاصل از فروش نفت و گاز ایران در دوره وزیر منتخب رئیس‌جمهور وقت، افزایش قابل ملاحظه‌ای داشت. با این حال، دولت در نهایت نتوانست میزان تولید نفت در آن دوره را به میزان پیش از انقلاب بازگرداند و همین مسأله هم چالش‌هایی را برای وزارت نفت به وجود آورد اما به هر حال نمی‌توان از تحولات نفتی دولت‌های پنجم و ششم به راحتی چشم‌پوشی کرد.

بنا بر برخی آمارها که البته بعضی از آنها جزو آمارهای رسمی محسوب نمی‌شوند، میزان درآمد نفتی در دو دولت هاشمی رفسنجانی، با در نظر گرفتن میزان تورم و افزایش نرخ ارز و طلا، نزدیک به درآمد هنگفت نفتی در دولت‌های نهم و دهم به ریاست محمود احمدی‌نژاد بوده است که البته در دولت هاشمی به دلیل بازگشت کشور به دوره ثبات و افزایش قابل ملاحظه تولید و صادرات نفت بوده و در دولت احمدی‌نژاد به دلیل افزایش بی‌سابقه قیمت جهانی نفت اتفاق افتاده است. اگر چنین آمارهایی را صحیح قلمداد کنیم، تفاوت را حداقل در دو بخش می‌توان احساس کرد؛ اول اینکه دولت هاشمی رفسنجانی برون‌آمده از هشت سال جنگ تحمیلی بود و بازگرداندن کشور به وضعیتی که بتواند نه‌تنها روی ثبات را به خود ببیند بلکه از نظر اقتصادی و سازندگی رو به پیشرفت حرکت کند، در آن شرایط بسیار سخت بود.

نوع هزینه‌کرد درآمدهای نفتی در قیاس بین دولت‌های پنجم و ششم با نهم و دهم، تفاوت دوم را به خوبی آشکار می‌سازد. افزایش بی‌سابقه تورم، نرخ ارز، واردات، فساد سیستمی، شکاف طبقاتی و کاهش قدرت اقتصادی مردم، حجم تولید داخلی، صادرات، تولید و فروش نفت و در مجموع، جایجایی منفی بسیاری از شاخص‌هایی که وضع یک کشور را به لحاظ توسعه‌ای نشان می‌دهد، از جمله نتایج مدیریت هشت‌ساله دولت‌های نهم و دهم بر کشور بود اما در دو دولت هاشمی رفسنجانی، با وجود اینکه در برخی مقاطع محدود، تورم افزایش قابل ملاحظه‌ای یافت اما هم بر اساس آمارهای رسمی و هم به اذعان بسیاری از کارشناسان، جمهوری اسلامی ایران آن زمان در مجموع روند رو به پیشرفتی را طی کرد.

روندی که برای شکوفایی ظرفیت‌های نفتی کشور در دولت هاشمی رفسنجانی آغاز شد، در دولت‌های هفتم و هشتم به ریاست سیدمحمد خاتمی ادامه پیدا کرد و تا حدود دو سال بعد از روی کار آمدن

دولت رفسنجانی
به‌دلیل ظرفیت‌های
خالی که صنعت
نفت در آن دوران
در اختیار داشت و
البته بخاطر مدیریت
صحیحی که بر این
حوزه اعمال شد
و همچنین علاقه
شخصی آیت‌الله به
حوزه نفت و انرژی،
با رشد قابل توجهی
در تولید و صادرات
مواجه شد

احمدی‌نژاد نیز ادامه یافت، تا اینکه سوءمدیریت آشکار آن دوران بالاخره رخ نمایان کرد و تأثیر خود را نشان داد. تحریم‌ها، که می‌توانست با دیپلماسی مناسب، مدیریت و از افزایش آن جلوگیری شود، مزید بر علت شد. در پایان دولت ششم، میزان تولید نفت ایران به بیش از سه میلیون و ۶۰۰ هزار بشکه در روز رسیده بود که این میزان، در دولت اصلاحات به حدود ۴ میلیون بشکه افزایش یافت. فراهم کردن زیرساخت‌های لازم برای ایجاد میدانین پارس جنوبی در دوران هاشمی و توسعه چشمگیر این میدانین در فاصله سال‌های ۱۳۷۶ تا ۱۳۸۴ موجب شد تا میزان بهره‌برداری ایران و قطر از میدانین مشترک با یکدیگر برابر شود. اما این برابری چندان پایدار نبود؛ چنانکه پس از پایان کار دولت دهم، میزان بهره‌برداری ایران به یک‌سوم قطر رسیده بود.

در همین ایله، در ابتدای روی کار آمدن دولت یازدهم، آیت‌الله هاشمی رفسنجانی در قامت رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام، گفته بود: در طول چند سال اخیر به دلیل سیاست‌های نادرست برخی، خیلی از امکانات را از دست دادیم و اگر سیاست‌های پیش‌بینی‌شده درست عملیاتی می‌شد، ما از قطر در برداشت نفت و گاز از حوزه پارس جنوبی عقب نمی‌ماندیم. اگر به صورت بهینه و درست از منابع انرژی کشور استفاده می‌شد، قدرت عظیمی را که حاصل از انرژی است بیش از امروز داشتیم، اما متأسفانه فرصت‌های زیادی را از دست داده‌ایم.

هاشمی همچنین یادآور شده بود: در زمان ما قراردادی با ترکمنستان امضا کردیم و گاز این کشور را ۲۵ دلار می‌خریدیم و ۹۵ دلار به ترکیه می‌فروختیم که سود زیادی برایمان داشت، حتی با آنها قرارداد بستیم برای اینکه وابستگی آنها به روسیه کم شود همه گاز آنها به‌جز گاز مصرفی‌شان را بخریم تا انحصار گاز

در منطقه در اختیار ایران باشد. اگر خط لوله‌های نفت و گاز از ایران عبور می‌کرد، امنیت دنیا وابسته به ایران بود و این قدر به آسانی مزاحم ایران نمی‌شدند و این تهدیدها در کار نبود. ما همه امکانات را در طول این چند سال گذشته به‌خاطر سیاست‌های نادرست برخی از دست دادیم، البته کار از اختیار ما در رفته و برگرداندن آن سخت است.

دولت رفسنجانی به‌دلیل ظرفیت‌های خالی که صنعت نفت در آن دوران در اختیار داشت و البته بخاطر مدیریت صحیحی که بر این حوزه اعمال شد و همچنین علاقه شخصی آیت‌الله به حوزه نفت و انرژی، با رشد قابل توجهی در تولید و صادرات مواجه شد و بهترین دولت در زمینه رشد تولید و صادرات محسوب می‌شود و دولت احمدی‌نژاد از حیث افت شدید تولید بدترین دولت به شمار می‌رود.

علاقه هاشمی رفسنجانی به حوزه نفت، از جنبه‌های مختلفی هویدا می‌شود. اظهار نظر معاون شرکت ملی نفت به عنوان کسی که سال‌ها با آن مرحوم ارتباط داشته، یکی از شواهد

او می‌گوید: به خاطر دارم در یکی از دیدارها با ایشان، به‌خوبی در مباحث تخصصی و فنی صنعت نفت و گاز، از جمله تبدیل نفت خام به فرآورده‌های نفتی و حوزه‌های مرتبط با برداشت از مخازن نفت و گاز، نیمه دوم عمر مخازن و تزریق گاز به میدان‌های نفتی، با دقت و حتی بیان اصطلاحات فنی و تخصصی صحبت می‌کردند که برای حاضران در آن جمع که از مسئولان ارشد مجلس و صنعت نفت بودند، این موضوع بسیار جالب توجه بود که یک شخصیت روحانی و سیاستمدار برجسته، به‌خوبی و با جزئیات کامل در خصوص مباحث مبتلابه صنعت استراتژیک نفت، افزون بر رویکردهای کلان‌نگر و راهبردی، اشراف مناسبی داشته باشند.

نگاه توسعه‌محور هاشمی رفسنجانی به حوزه نفت، به دوران ریاست جمهوری‌اش محدود نبوده و زمانی که یار دیرینش یعنی حسن روحانی بر کرسی ریاست جمهوری تکیه زد نیز بر حجم تأکیدات خود در این حوزه افزود؛ از جمله، در اوایل دولت یازدهم که تأکید کرده بود: توسعه نفت و صدور آن از طریق جاسک و همچنین انتقال خط لوله گاز از عسلویه و رساندن آن به جاسک، از جمله کارهای مهمی است که باید تا حصول نتیجه پیگیری شود.

جبران عقب‌ماندگی‌ها و آبادانی ویرانی‌های برجای‌مانده از جنگ تحمیلی، بدون تردید نیازمند همتی بالا و نگرش وسیع و توسعه‌محور بود. فعالیت‌ها و اقدامات ماندگار دولت سازندگی با مدیریت آیت‌الله هاشمی رفسنجانی، همواره در صفحات تاریخ جمهوری اسلامی ایران درخشان خواهد بود؛

است. بازدیدهای مکرر هاشمی از میدانین و مراکز نفتی، پالایشگاه‌ها، نیروگاه‌ها، و اظهار نظرهای وی در این حوزه، همه و همه بیانگر این واقعیت است که رئیس فقید مجمع تشخیص مصلحت نظام، حوزه نفت را می‌شناخت، به آن علاقه نشان می‌داد و حتی گاه در اظهار نظرهایش اشراف اطلاعاتی و علمی خود را به رخ می‌کشید.

سیدعماد حسینی از نمایندگان اسبق مجلس شورای اسلامی و از فعالان و کارشناسان حوزه نفت و انرژی، درباره این مسأله طی یادداشتی نوشته است: در یکی از دیدارهای ادواری نمایندگان مجلس با ایشان در دوره هفتم، به خاطر دارم که تأکید فراوانی بر این داشتند که پروژه‌های عظیم ملی در حوزه‌های مختلف انرژی از جمله پارس جنوبی که نخستین اقدامات آن در اواخر دوران ریاست‌جمهوری ایشان پایه‌ریزی شد، همچنین توسعه صنایع پایین‌دستی از جمله پتروشیمی‌ها، نقش بسزایی در گذار از خام‌فروشی نفت دارند و به لحاظ زیرساختی و زیربنایی، برای آینده کشور بسیار اهمیت خواهند داشت. ایشان بر این موضوع تأکید داشتند که آینده اقتصاد کشور منوط به این است که زیرساخت‌ها به‌درستی و با کیفیت مناسبی ایجاد شوند؛ زیرساخت‌هایی که می‌تواند هم به لحاظ اقتصادی و هم به لحاظ صنعتی، بخصوص در مناطق محروم، بستر ساز همبستگی اجتماعی و رونق اقتصادی باشد.

به گفته وی، هاشمی رفسنجانی در حوزه انرژی، دیدگاهی کلان‌نگر، همه‌جانبه و توسعه‌محور داشت.

چه حتی این روزها و دورانی که درآمد‌های سرشاری از حوزه‌های مختلف صنعت نفت از جمله فروش نفت خام، توسعه گازرسانی شهری و روستایی، ظرفیت‌های پالایشگاهی، توسعه شبکه‌های برق‌رسانی و افزایش ظرفیت‌های نیروگاهی، حمایت‌های بی‌دریغ از نیروگاهی اتمی بوشهر، احداث سدهای متعدد برای رونق بخش‌های کشاورزی و تأمین آب‌های صنعتی و شرب، حمایت از انرژی‌های تجدیدپذیر و بسیاری از مواردی که به‌دلیل آثار و ویرانی‌های ناشی از جنگ تحمیلی با بی‌توجهی و بی‌برنامگی مواجه بودند، مدیون و مرهون دیدگاه‌های توسعه‌محور و کلان‌نگر رئیس‌جمهور دوران سازندگی است.

در هر صورت، هاشمی رفسنجانی در دو دولتی که به دولت‌های سازندگی معروف شد، فراز و فرودهای نسبتاً زیاد و چالش‌های فراوانی را تجربه کرد. عطش دولت وقت برای جبران صدمات و لطمات حاصل از جنگ، موجب شد که در مقاطعی، افزایش تورم و نقدینگی به مهم‌ترین چالش‌های اقتصادی هاشمی تبدیل شود، اما در نهایت، او توانست در شرایطی دولت را در سال ۷۶ به رئیس‌جمهور بعدی تحویل دهد که تورم به کمتر از ۱۸ درصد رسیده بود، کشور رشد اقتصادی ۷،۷ درصدی را تجربه می‌کرد، تولید نفت با ۳۸ درصد رشد مواجه شده و صادرات فرآورده‌های نفتی نیز ۴ برابر شده بود.

در ابتدای دولت یازدهم، آیت‌الله هاشمی رفسنجانی گفته بود: در طول چند سال اخیر به دلیل سیاست‌های نادرست برخی، خیلی از امکانات را از دست دادیم و اگر سیاست‌های پیش‌بینی‌شده درست عملیاتی می‌شد، ما از قطر در برداشت نفت و گاز از حوزه پارس جنوبی عقب نمی‌ماندیم.

گفتگوی «پالایش نفت» با فریدون حسوندر رئیس کمیسیون انرژی

جذب سرمایه گذاری در حوزه پالایش و پتروشیمی نیازمند شجاعت مدیران نفتی است

خام فروشی مواد اولیه در حوزه نفت چه مشکلاتی را در کشور ایجاد می کند و برای جلوگیری از این معضل چه کارهای لازم است، انجام گیرد؟

معضلی که در کشورمان داریم این است که ما به جای اینکه به سمت فرآورده‌ها چه در بحث نفت و چه در بحث پتروشیمی برویم عمدتاً به خام‌فروشی روی می‌آوریم و شاید بخشی از این ضعف به عدم استفاده ما از تکنولوژی یا سودجویی عده‌ای از افراد و نبود برنامه‌ریزی دقیق در این حوزه برمی‌گردد. آن چیزی که در سیاست‌های کلی نظام آمده و مورد تأکید مقام معظم رهبری نیز هست و در قوانین متعددی هم وجود دارد، این است که باید وزارت نفت، شرکت ملی نفت، شرکت بخش فرآورده‌ها و شرکت ملی پتروشیمی حتماً موضوع فرآورده‌ها را به عنوان یک اولویت در نظر بگیرند چراکه این موضوع می‌تواند هم به لحاظ تکنولوژی جدید و هم به لحاظ سودآوری یکی از موضوعات پایه‌ای برای کشور باشد و از طرفی فرصت‌های شغلی جدید را نیز برای کشور ایجاد می‌کند.

اگر ما فقط به خام‌فروشی روی بیاوریم شاید فقط برای تعدادی از افراد خاص سودآوری داشته باشد و منفعتی برای کلیت کشور ندارد، در پی خام‌فروشی بخشی از مشاغل ما حذف خواهد شد این در حالی است که با روی آوردن به فرآورده‌ها حتماً مشاغل جدید و فرصت‌های شغلی جدید برای کشور ایجاد خواهد شد، درآمد ارزی ما چندین برابر شده، وابستگی ما به بیرون قطع خواهد شد و از طرفی وابستگی کشورها به ما و فرآورده‌های مان چندین برابر می‌شود.

مهمترین چالش‌های صنعت پتروشیمی چیست؟

اگر ما برنامه‌ریزی دقیقی برای تولیدمان نداشته باشیم و از تکنولوژی‌های جدید در این زمینه استفاده نکنیم قطعاً دچار مشکلات جدیدی در آینده می‌شویم. بعضی از دوستان نگرانی‌هایی در مورد قیمت دارند که ما این را خیلی دغدغه جدی نمی‌دانیم. البته قرار شده در هیمن راستا جلسه‌ای بین ما، وزارت نفت و مجموعه پتروشیمی کشور و برخی از دست‌اندرکاران بخش خصوصی برگزار شود تا حدودی دغدغه آنها در بحث قیمت برطرف می‌شود. چالش جدی دیگر ما سرمایه لازم برای سرمایه‌گذاری است. هم‌اکنون بخشی از پتروشیمی‌های ما نیمه تمام رها شده‌اند که برای توسعه آنها یا صنایع پایین دست آنها باید فکری اساسی شود. یکی از چالش‌های دیگر ما در حوزه صنعت پتروشیمی عدم توجه جدی به صنایع پایین دست است که باید این بخش را به عنوان حلقه اصلی و مفقوده و سودآور و ایجادکننده فرصت شغلی مدنظر قرار دهیم که اگر اینها باشد تا حدودی شاید چالش‌ها برطرف شود.

ایا حمایت‌های دولت از صنایع پتروشیمی را کافی می دانید و فکر می کنید حمایت‌های دولت از این بخش باید چگونه باشد؟

صنایع پتروشیمی ما امروز تعطیل است و چیزی به نام پتروشیمی وجود

ندارد. البته بخش خصوصی تقریباً این کار را انجام می‌دهد و ما آثاری عملاً از طرف وزارت نفت و پتروشیمی برای تقویت صنعت پتروشیمی نمی‌بینیم. یکی از اشکالات جدی ما به وزارت نفت بحث عدم توجه جدی به پتروشیمی است. متأسفانه تا امروز که ۸ الی ۹ ماه از عمر مجلس دهم می‌گذرد هیچ اقدام و برنامه‌ای از طرف وزارت نفت در حوزه پتروشیمی ندیده ایم.

مصوبات دولت در حوزه پالایش نفت را چگونه ارزیابی می‌کنید؟ به نظر شما با توجه به شرایط موجود، مصوبات دیگری نیز در این زمینه و برای حمایت از صنعت پالایش نفت لازم است؟

اولین اشکالی که در حوزه پالایش وجود دارد نبود اساسنامه است. این شرکت تا اساسنامه نداشته باشد نمی‌تواند بعضی از کارها را انجام دهد. مطمئناً شرکت فاقد اساسنامه فاقد برنامه است، لذا باید اساسنامه مصوب شود و براساس آن برنامه تدوین شده ارائه شود. به نظرم حتماً لازم است بخش‌های مختلف در پالایش و بخش دیده شوند چراکه در بعضی از جاها نواقصی هست اما در بعضی از جاها نیز تصمیمات خوبی گرفته شده است. در کل فکر می‌کنم با تمامی این اقدامات دغدغه بخش خصوصی در این حوزه بسیار بالا است. البته سودجویی و منفعت‌طلبی بعضی از افراد که بعضاً شاید ارتباطاتی با بعضی از دستگاه‌ها داشته باشند نیز یکی از دغدغه‌های ماست که امیدواریم در این مورد نیز فکری اساسی شود. مطمئناً قانون باید به صورتی تدوین شود که بتواند هم دغدغه بخش خصوصی و هم دغدغه بخش دولتی را برطرف کند و منشأ تحول در حوزه اقتصاد و پیشرفت در مجموعه تخصصی شود.

اولین اشکالی که در حوزه پالایش وجود دارد نبود اساسنامه است. این شرکت تا اساسنامه نداشته باشد نمی‌تواند بعضی از کارها را انجام دهد. مطمئناً شرکت فاقد اساسنامه فاقد برنامه است، لذا باید اساسنامه مصوب شود و براساس آن برنامه تدوین شده ارائه شود.

برای جذب سرمایه‌گذاری در بخش پالایش و همچنین صنایع پتروشیمی چه کارهای باید انجام شود؟

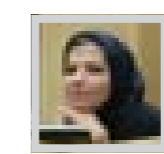
اولین موضوع، رفع موانع اداری است و دیگر شجاعت و ریسک‌پذیری در وزارت نفت است که متأسفانه این شجاعت و ریسک‌پذیری در این مجموعه وجود ندارد. یکی از موانع اصلی در بحث سرمایه‌گذاری، وزارت نفت است که برنامه‌ای و مجموعه‌ای پاسخگو برای تصمیم‌گیری و رفع مشکل مراجعه‌کنندگان ندارد. مجموعه وزارت نفت در رفع مشکلات مشتریان بسیار کاهل و تنبل است و به نوعی واهمه و دلهره دارند که می‌بایست با ریسک‌پذیری و شجاعت این موانع برطرف شود.

مجلس تا چه اندازه مصمم به حمایت از این صنایع است؟

در حوزه قانون‌گذاری اگر نیاز به قوانین جدی باشد کمیسیون انرژی و مجلس شورای اسلامی این آمادگی را دارند که این موانع را برطرف کنند، طبیعی است که برخی از موانع برای سرمایه‌گذاری نیز به دلیل محدودیت‌های است که طی سال‌های اخیر آمریکا و برخی از کشورهای اروپایی برای بانک‌های ما به وجود آورده‌اند که امیدواریم بانک مرکزی هرچه سریعتر این موانع را اعلام کند تا مجلس و کمیسیون انرژی نیز برای رفع این موانع اقدام قانونی انجام دهند.

بدون تردید یکی از راهکارهای موثر در تحقق اقتصاد مقاومتی، حمایت از مواد معدنی و نفتی در کشور است و این حمایت بدون توجه به سرمایه‌گذاری‌های خارجی، جلوگیری از خام‌فروشی مواد اولیه و توجه به امر صادرات فرآورده‌ها میسر نخواهد بود. چالش‌های صنعت پتروشیمی و حمایت‌های دولت و مجلس مباحثی است که فریدون حسوندر، رئیس کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی و نماینده مردم اندیمشک در گفت‌وگو با نشریه «پالایش نفت» به آنها پرداخته است.

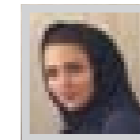

مریم رضازاده
روزنامه‌نگار

هدایت الله خادمی در گفت و گو با «پالایش نفت» تشریح کرد:

چرایی آتش سوزی های سال ۹۵ پالایشگاه ها و پتروشیمی ها

منیر سادات سیدرضا
روزنامه نگار

کمیسیون انرژی بعد
از گذشت هفت ماه
از اولین آتش سوزی
یعنی در پتروشیمی
ماه شهرهنوز
نتوانسته گزارش جمع
بندی را ارائه کند

حادثه در صنایع نفت، گاز و پتروشیمی یک پدیده طبیعی و اجتناب ناپذیر است به طوری که سالانه چندین مجتمع پتروشیمی، پالایشگاه، تاسیسات نفت و گاز به دلایل فنی دچار آتش سوزی و انفجار می شوند. سال ۹۵ نیز از این مقوله مستثنی نبود. نمونه بارز آن آتش سوزی پتروشیمی بوعلی سینا است که بعد از سه روز به طور کامل مهار شد. پتروشیمی بوعلی سینا در سایت ۴ منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی شهرستان بندر ماهشهر در استان خوزستان ۱۶ تیرماه سال جاری دچار آتش سوزی شد؛ با وجودی که در همان ایام وزیر نفت علت را ناشستی گاز در مخزن ۸۰۰۱ مطرح کرد اما هنوز دلیل قطعی و رسمی آن حتی از سوی کمیته ویژه کمیسیون انرژی اعلام نشده که این موضوع منجر به انتقاداتی از سوی کمیسیون انرژی مجلس شده است.

آتش سوزی در پالایشگاه پارس جنوبی در دی ماه و یا پالایشگاه تهران در بهمن ماه نیز از دیگر مواردی است که هنوز دلیل آن به روشنی بیان نشده است. هدایت الله خادمی مدیرعامل اسبق شرکت حفاری شمال و عضو کمیسیون انرژی مجلس نیز در گفت

و گوی اختصاصی با "پالایش" ضمن انتقاد از طولانی شدن تهیه گزارش علت بروز آتش سوزی در پتروشیمی ها و پالایشگاه ها گفت که متأسفانه کمیسیون انرژی بعد از گذشت هفت ماه از اولین آتش سوزی یعنی در پتروشیمی ماهشهر هنوز نتوانسته گزارش جمع بندی را ارائه کند که ما چند بار نسبت به این موضوع گلایه کردیم.

وی در عین حال گفت: با وجودی که هنوز گزارش کمیسیون درباره علت آتش سوزی در پالایشگاه پارس جنوبی، شرکت پالایش گاز شهید هاشمی نژاد خانگیران (سرخس) و پتروشیمی ماهشهر آماده نشده ولی بررسی های اولیه حکایت از خطای انسانی در بروز این آتش سوزی ها دارد.

خادمی توضیح داد: طبق گفته مسوولان خطای انسانی باعث آتش سوزی شده به طور مثال مدیر عامل پتروشیمی بوعلی در جلسه کمیسیون انرژی، ناشستی یکی از valve (شیرهای) پارازایلین را دلیل آتش سوزی مطرح کرد که اگر بر اساس دستورالعمل تعمیرات پیشگیرانه انجام می شد شاهد چنین ضرر زبانی نبودیم. این نمونه خود نشان دهنده سهل انگاری و خطای انسانی در این آتش سوزی هاست.

این عضو کمیسیون انرژی مجلس همچنین درباره چرایی محدود شدن کمیسیون به این سه آتش سوزی گفت: در طول سال جاری شاهد آتش سوزی های جزئی در پتروشیمی و پالایشگاه ها بودیم اما در این سه مورد وسعت آتش سوزی زیاد بود و به همین گزارش کمیسیون محدود به این موارد است. وی در پایان ابراز امیدواری کرد که گزارش نهایی کمیسیون تا پایان سال جاری تهیه و تکمیل شود.

اقدامات وزارت نفت در بخش های زیست محیطی مثبت است

و تبدیل به نفت کوره به محصولات سبک که می تواند بهبود بازدهی انرژی و کاهش انتشار گازهای آلاینده را بدنبال داشته باشد، هر چه زودتر به بهره برداری برسد. تایش اقدامات زیست محیطی وزارت نفت را مثبت

ارزیابی کرد و گفت در برنامه ششم توسعه، احکام قوی برای کاهش گازهای گلخانه ای از جمله گاز فلر پیش بینی شده که امیدواریم با اجرایی شدن آنها و به میدان آمدن بخش خصوصی وضعیت محیط زیست کشورمان بهبود یابد و بتوانیم به تعهدات خویش مبنی بر کاهش گازهای گلخانه ای طبق توافق نامه پاریس عمل نماییم تا مشمول جریمه های سنگین نشویم. تایش از سایر وزار تخانه ها درخواست نمود تنها به فکر اجرای پروژه ها و طرح های حوزه مسئولیت خود نباشند بلکه ارزیابی های زیست محیطی را که تضمین کننده سلامت آحاد مردم و حفظ طبیعت است در سرلوحه اقدامات خویش برای اجرای پروژه ها قرار دهند.

احداث جایگاه های جدید بنزین با ظاهری متفاوت

فاز پالایشگاه ستاره خلیج فارس آغاز می شود و این هدف گذاری است که تلاش می کنیم محقق شود. وی افزود: بهره برداری از دو فاز دیگر این پالایشگاه نیز تا پایان سال ۹۶ محقق می شود و تولید روزانه ۳۶ میلیون لیتر بنزین یورو ۵ محقق می شود.

پیوندی با اشاره به سهام ۴۹ درصدی تاپیکو در پالایشگاه ستاره خلیج فارس گفت: عرضه ۱۸ میلیون لیتر در روز بنزین تولیدی این پالایشگاه به سبب محصولات تاپیکو افزوده می شود و ما با گرفتن مجوز

مدیرعامل تاپیکو از تکمیل هر سه فاز پالایشگاه ستاره خلیج فارس تا پایان سال ۹۶ خبر داد و گفت: با گرفتن مجوز فعالیت برند پرسی ایران، جایگاه های جدید بنزین در سراسر کشور احداث می کنیم و بنزین تولیدی پالایشگاه ستاره خلیج فارس را عرضه می کنیم.

پیوندی مدیرعامل شرکت سرمایه گذاری نفت، گاز و پتروشیمی تأمین (تاپیکو) در جمع خبرنگاران اظهار داشت: تا پایان سال جاری تولید بنزین در نخستین

فعالیت برند پرسی ایران که همان شرکت پرسی گاز است، جایگاه های جدید بنزین در سراسر کشور احداث می کنیم و بنزین تولیدی پالایشگاه ستاره خلیج فارس را در این جایگاهها عرضه می کنیم.

مدیرعامل تاپیکو با بیان اینکه فعلا برنامه ای برای واردات بنزین نداریم، گفت: ذی نفعان تاپیکو ۴۱ میلیون نفر از بیمه شدگان تأمین اجتماعی هستند که اگر روزی ما واردات بنزین و عرضه بنزین وارداتی را دارای توجیه اقتصادی و به نفع ذی نفعانمان ببینیم به این تجارت ورود می کنیم.

وی ادامه داد: بهره برداری از پالایشگاه ستاره خلیج فارس از لحاظ ابعاد مختلف برای کشور دارای اهمیت است، یک اینکه ایران در فروش میعانات گازی با توجه به محدودیت های جهانی عرضه و مصرف آن دچار مشکل بود که با بهره برداری از این پالایشگاه به عنوان نخستین پالایشگاهی که به جای نفت خام، میعانات گازی مصرف می کند، هم مشکل فروش میعانات حل می شود و هم از میعانات گازی کشور، ارزش افزوده تولید می کنیم.

وی افزود: همچنین با راه اندازی پالایشگاه ستاره خلیج فارس، نه تنها از واردات بنزین بی نیاز می شویم بلکه می توانیم صادر کننده این فرآورده نفتی باشیم. مدیرعامل تاپیکو خاطر نشان کرد: شخص وزیر نفت حساسیت زیادی روی به ثمر نشستن هر چه زودتر این پروژه ملی دارد و هر دو هفته یکبار جلسه ای با حضور وزیر نفت برگزار می شود و آخرین وضعیت احداث و تکمیل این پالایشگاه مورد بحث و بررسی قرار می گیرد.

احیای صنعت پالایش ایران در پسابر جام

توافق ایران و شش قدرت جهان موسوم به اعضای گروه ۱+۵، دروازه امید را به روی صاحبان صنایع در بخش‌های مختلف کشور، در این میان، صنعت نفت به عنوان اصلی‌ترین کوریدور تجاری و درآمدزا برای جمهوری اسلامی ایران که از تشدید تحریم‌ها ضربه‌های بسیاری خورده بود، خیلی زود تلاش کرد تا در مسیر تازه، راه جبران گذشته را پیدا کند. صنعت پالایش به عنوان یکی از حوزه‌های تأثیرگذار در صنعت نفت، از این قاعده مستثنی نبوده و نیست. اما حرکت در مسیر توسعه در دوره پسابر جام، با بیم و امیدهای فراوان و تهدیدها و فرصت‌های زیادی روبرو است. در همین راستا، سعید محجوبی، مدیر هماهنگی و نظارت بر تولید شرکت ملی پالایش پخش فرآورده‌های نفتی، می‌گوید: «با نهایی شدن برجام، مشکلات عمده موجود در تامین نیازها مرتفع شد و بسیاری از فروشندگان اروپایی و ژاپنی (با ارائه قیمت‌هایی که حتی نسبت به قیمت محصول مشابه چینی، ارزان‌تر بود) خواهان توسعه همکاری‌ها با صنعت پالایش و پخش کشور شدند». متن یادداشت مدیر هماهنگی و نظارت بر تولید شرکت ملی پالایش پخش فرآورده‌های نفتی که چندی پیش منتشر شده بود، بدین شرح است:

صنعت پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی در دوره منتهی به آغاز فعالیت دولت یازدهم از برخی مشکلات و آثار مستقیم و غیرمستقیم وضع تحریم‌های بین‌المللی متأثر بوده است. عملکرد حوزه توزیع فرآورده‌های نفتی یورو ۴ به کلائشهرهای کشور با وجود روند مداوم و توسعه آلودگی در این شهرها در سال‌های منتهی به ۹۲ نمونه‌ای قابل بحث در حوزه مشکلات مدیریتی است.

تولید روزانه ۱۶ میلیون لیتر بنزین یورو ۴ در پالایشگاه‌ها

با آغاز به کار دولت یازدهم، تامین سوخت، مطابق با استانداردهای روز بین‌المللی با هدف کاهش میزان انتشار آلاینده در هوای شهرهای بزرگ - که به

معضلی دائمی در محیط زیست این شهرها و تهدید جدی برای سلامت شهروندان تبدیل شده بود - در دستور کار حوزه عملیات بخش بالادستی صنعت نفت قرار گرفت. در پالایشگاه‌ها، بنزین با استاندارد یورو ۴ در حال تولید بود، اما در عمل اقدامی به منظور جداسازی و توزیع این فرآورده به کلائشهرهای کشور با هدف کنترل و کاهش میزان انتشار آلاینده در این شهرها نشده بود.

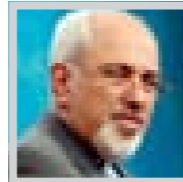
در همین پالایشگاه، واحد فرآورش گازوئیل به منظور استانداردسازی گازوئیل تولیدی با شاخص‌های یورو ۴ نیز آماده بهره‌برداری بود اما به دلیل نبود تصمیم‌گیری درباره انتقال هیدروژن از واحدهای دیگر، واحد فوق در عمل راه‌اندازی نشده بود.

با آغاز به کار دولت یازدهم و اعمال تغییرات مدیریتی

در سطوح پایین‌دستی، طی تصمیم‌هایی مقرر شد بنزین تولیدی به میزان ۱۶ میلیون لیتر در روز که دارای استاندارد یورو ۴ است تفکیک و به منظور جلوگیری از اختلاط با بنزین‌های متعارف از طریق خطوط لوله در مخازن جداگانه در مبدا و مقصد ارسال و نگهداری شود.

افتتاح واحدهای تصفیه بنزین و باز یافت گوگرد در پالایشگاه‌آبادان

در پالایشگاه آبادان، واحد کت کراکر راه‌اندازی و تولید بنزین از آن آغاز شده بود، اما بنزین تولیدی دارای محتوای گوگرد غیرمنطبق با استاندارد یورو ۴ بود. با پیگیری‌های انجام شده تمرکز بر پروژه گوگردزایی بنزین آبادان صورت گرفت و سرانجام

با آغاز به کار دولت یازدهم، تامین سوخت، مطابق با استانداردهای روز بین‌المللی با هدف کاهش میزان انتشار آلاینده در هوای شهرهای بزرگ - که به معضلی دائمی در محیط زیست

این شهرها و تهدید جدی برای سلامت شهروندان تبدیل شده بود - در دستور کار حوزه عملیات بخش بالادستی صنعت نفت قرار گرفت

در اواخر پارسال این واحد نیز راه‌اندازی و واحدهای تصفیه بنزین و باز یافت گوگرد نیز افتتاح شد. در پالایشگاه تهران نیز علی رغم راه‌اندازی طرح توسعه، محتوای بنزین در بنزین تولیدی پالایشگاه، بالاتر از شاخص‌های استاندارد یورو ۴ بود که با تنظیم نقطه برش نفتا و برخی تغییرات در فرآیندها میزان بنزین موجود در فرآورده‌های تولیدی به زیر یک و نیم واحد در میلیون رسید. با اعمال تغییرات مشابه، بنزین موجود در فرآورده‌های تولیدی پالایشگاه تهران نیز به کمتر از یک واحد رسید. به طوری که هم اکنون تمام شاخص‌های بنزین تولیدی در پالایشگاه تهران مطابق با استانداردهای یورو ۴ است و تنها شاخص غیرمنطبق آن، عدد اکتان بنزین است.

فرآورده‌های پالایشگاه بندرعباس تا پایان امسال یورو ۴ می‌شود

در پالایشگاه لاوان نیز با پیگیری‌های به عمل آمده، در حال حاضر بنزین و نفت‌گاز تولیدی پالایشگاه دارای استاندارد یورو ۴ است.

با تسریع در عملیات اجرایی و بهره‌برداری قریب‌الوقوع از طرح‌های ارتقاء کیفیت و بنزین‌سازی در پالایشگاه بندرعباس نیز بنزین تولیدی پالایشگاه در پاییز و گازوئیل تولیدی آن در اسفندماه امسال در شمار فرآورده‌های یورو ۴ قرار خواهد گرفت.

ساخت کاتالیست پالایشگاه اصفهان در داخل

در پالایشگاه اصفهان نیز، علی‌رغم بهره‌برداری از طرح ارتقاء کیفیت به دلیل فقدان دسترسی به کاتالیست واحد ایزومریزاسیون در نتیجه تحریم‌های موجود، طی جلساتی با مدیریت شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی ایران، سفارش ساخت این کاتالیست به یکی از شرکت‌های داخلی ارائه شد و با تحویل محصول، تولید بنزین یورو ۴ از این پالایشگاه نیز آغاز شد.

قطع ریفرمیت پتروشیمی‌ها

در خصوص ریفرمیت دریافتی از پتروشیمی - که محتوی ۱۰ درصد بنزین بود - با آغاز به کار دولت جدید، دریافت محصول مزبور با توجه به آلاینده‌گی و سطح خطرناک مواد تهدیدکننده سلامت شهروندان متوقف شد. با توقف دریافت ریفرمیت جنجال‌های رسانه‌ای برای فشار بر صنعت پالایش با هدف از سرگیری خرید این محصول آسیب‌زا ایجاد شد، که با مقاومت مسئولان و حمایت وزیر نفت، تلاش‌های انجام شده، بی‌نتیجه ماند. متعاقب آن واحد پتروشیمی بندر امام اعلام کرد که با اعمال تغییراتی در واحدهای فرآیندی و بهره‌برداری از یک واحد جداسازی بنزن از محصول، آماده ارائه فرآورده با محتوای بنزن، گوگرد و عدد اکتان همگی در حد استاندارد یورو ۴ است.

تجهیزات در زمان تحریم با ۲۰۰ درصد افزایش قیمت به ایران می‌رسید

در باره تامین اکثر قطعات و تجهیزات مورد نیاز عملیات پالایش، اعمال تحریم، ضمن تطویل فرآیند خرید به چندین برابر شرایط معمول که طبیعتاً افزایش ریسک‌های عملیاتی را به دنبال داشت، دشواری‌های متعددی در انتقال پول ایجاد کرده بود و هزینه‌های ۷ تا ۸ درصد برای انتقال وجوه پرداخت می‌شد. مهم‌تر از همه موارد، قیمت محصولات خریداری شده بود که به طور متوسط بین ۶۰ تا ۲۰۰ درصد افزایش قیمت داشت و نهایتاً تضمین متعارف و قابل قبولی برای دسترسی به کالا یا کیفیت مورد نیاز برقرار نبود. حتی برخی فروشندگان اصلی تجهیزات با تمهیداتی مانند نصب جی‌پی‌اس در کالای فروخته شده، آن را ردیابی می‌کردند تا از مقصد آن مطمئن شده و مانع از دسترسی متقاضیان ایرانی به محصولات شوند. با نهایی‌شدن توافق برجام، مشکلات عمده موجود در تامین نیازها مرتفع شد و بسیاری از فروشندگان اروپایی و ژاپنی (با ارائه قیمت‌هایی که حتی نسبت به قیمت محصول مشابه چینی ارزان‌تر بود) خواهان توسعه همکاری‌ها با صنعت پالایش و پخش کشور شدند.

همین‌طور در حوزه توسعه ظرفیت‌های تولیدی و ارتقای کیفیت فرآورده‌ها صنعت پالایش نفت کشور امروز گزینه‌ای جدی برای سرمایه‌گذاران خارجی محسوب می‌شود. به طوری که پس از انجام مذاکرات اولیه و بازدید، مطالعات اولیه و امکان‌سنجی برای سرمایه‌گذاری در برخی طرح‌های مهم شرکت در حوزه‌های فوق آغاز شده است. مذاکرات در حوزه تامین فناوری و کالا برای حل برخی معضلات موجود پالایشگاه‌های موجود کشور نیز آغاز شده است و انتظار می‌رود با بهره‌گیری از فضای پس از برجام، نقطه عطف جدیدی در صنعت پالایش نفت کشور رقم بخورد.

انتخاب اعضای هیأت مدیره و بازرس جدید انجمن پالایش

اعضای هیأت مدیره و بازرس جدید انجمن صنفی پالایش نفت، در جلسه اخیر مجمع عمومی این انجمن، انتخاب شدند. به گزارش «پالایش نفت»، مجمع عمومی انجمن صنفی کارفرمایی شرکت‌های خصوصی صنعت پالایش نفت، دهم بهمن ماه ۱۳۹۵ با حضور تمامی شش عضو مجمع یا نماینده آنها تشکیل شد. در این جلسه غلامرضا باقری دیزج به عنوان رئیس، ناصر تنگستانی علی‌نژاد به عنوان نایب رئیس، محمدرضا صدری اصفهانی به عنوان منشی و حمید عزیزی و ابراهیم کویانی پور به عنوان ناظران اول و دوم حضور داشتند.

همچنین گزارش عملکرد هیأت مدیره و صورت‌های مالی منتهی به ۲۹ اسفند ۱۳۹۴ و همچنین گزارش بازرس قرائت شد و پس از انجام بررسی‌های لازم، به تصویب مجمع رسید. در بخش دیگری از این جلسه، اعضای هیأت مدیره و بازرس جدید انجمن صنفی پالایش نفت انتخاب شدند. بر این اساس، شرکت‌های پالایش نفت بندرعباس، اصفهان، تهران، تبریز و شیراز به عنوان اعضای اصلی و پالایش نفت لاوان به عنوان بازرس این انجمن صنفی تعیین شد.

در جلسه مشورتی انجمن صنفی پالایش نفت چه گذشت؟

با برگزاری جلسه مشورتی انجمن صنفی پالایش نفت، سه محور در حوزه‌های مالی و تقنینی مورد بحث و تبادل نظر قرار گرفت. به گزارش «پالایش نفت»، این جلسه چهارم بهمن ماه در دفتر انجمن صنفی پالایش نفت با حضور مدیران بازاریابی و مالی شرکت‌های پالایشگاهی عضو تشکیل شد. در ابتدای این جلسه، دبیرکل انجمن صنفی پالایش نفت، با اشاره به اهمیت جایگاه پالایشگاه‌ها در اقتصاد کشور و حساسیت تولید و استراتژیک بودن و اثر بخشی آن در جامعه، گفت: در پیشبرد اهداف تولید پالایشگاهی مسائل و موانع زیادی وجود دارد که باید در جلسات کارشناسی مورد بررسی و ارائه راه حل قرار گیرد. ناصر عاشوری به انگیزه‌های تشکیل این جلسه از جمله بررسی راه‌حل‌های موجود در زمینه‌های مالی و حقوقی حوزه پالایش نفت اشاره و ابراز امیدواری کرد که برآیند و خروجی چنین جلساتی به مدد ارتباط هیأت مدیره انجمن با مراکز تصمیم‌گیر و تصمیم‌ساز بویژه دولت و مجلس، اثرگذار باشد. در ادامه، این جلسه در سه محور «قیمت‌گذاری تولیدات ویژه پالایشگاهی»، «موانع حقوقی و تقنینی پیش روی پالایشگاه‌ها» و «تأمین وجوه مالی انجمن برای خرید ساختمان و حق عضویت سالانه» برگزار شد.

عاشوری در ادامه یادآور شد که با توجه به اینکه برابر ماده ۷۱ قانون بخشی از مقررات مالی دولت، تعیین نرخ به وزارت نفت محول شده است، طی دستور کتبی توسط وزیر نفت این مسئولیت از شرکت بخش و پالایش سلب شده و بر اساس همین دستور هیأت مدیره بخش پالایش تصویب کرده که نرخ‌گذاری فقط مربوط به دو پالایشگاه دولتی است. دبیرکل انجمن صنفی پالایش نفت با بیان اینکه «تعیین نرخ‌گذاری تولیدات ویژه پالایشگاه‌ها بلا تکلیف مانده است»، افزود: در این زمینه، با آقای شریعتمداری معاون رئیس‌جمهور مکاتباتی داشته‌ایم و هنوز پاسخی دریافت نکرده‌ایم. همچنین مرکز بورس کالا نیز پاسخی ارسال کرده است که باید تعیین تکلیف کنیم و مشخص شود چه کسی یا کمیته‌ای اختیار قیمت‌گذاری را دارد، چراکه این موضوع اهمیت بالایی دارد و قانون‌گذار، وزارت نفت را مکلف به این کار کرده است. وی همچنین به موضوع اصلاح تبصره ۱ ماده ۳۸ قانون مالیات بر ارزش افزوده اشاره کرد و گفت: قانون باید جامع بوده و اثر تنبیهی و تشویقی داشته باشد؛ بنابراین با توجه به ارائه لایحه جدید قانون دائم مالیات بر ارزش افزوده توسط دولت به مجلس شورای اسلامی، ماده ۴۴ و تبصره‌های ۱ و ۲ و ۳ جایگزین ماده ۳۸ شده و انجمن صنفی طی مکاتباتی با کمیسیون اقتصادی مجلس، تقاضای نشست مشترک با انجمن و مدیران پالایشگاهی را ارائه داده است تا نظرات کارشناسی در اصلاح ماده ۴۴ اعمال شود. دبیرکل انجمن صنفی پالایش نفت در پایان تأکید کرد که در این راستا، پیگیری‌ها در حال انجام است و تا حصول نتیجه ادامه خواهد داشت.

مصوبه هیأت مدیره برای راه‌اندازی سایت و نشریه انجمن

دهمین جلسه هیأت مدیره انجمن صنفی پالایش نفت روز بیستم بهمن با حضور اکثریت اعضا تشکیل شد.

به گزارش «پالایش نفت»، در این جلسه، ناصر عاشوری دبیرکل انجمن ضمن تبریک به مناسبت فرارسیدن دهه فجر، گزارش عملکرد دو ماهه گذشته انجمن را به اعضا ارائه کرد و در ادامه، دیگر اعضا مطالب و مشکلات پالایشگاه‌های نفت را مطرح کردند. در ادامه این جلسه، نظرات کارشناسی در خصوص پیگیری مشکلات مطروحه از طریق مجامع قانونی و حقوقی مورد تصویب هیأت مدیره انجمن قرار گرفت. بر این اساس، بر اساس بند ۳ ماده ۲۴۴ قانون مالیات‌های مستقیم، مقرر شد یک کارشناس خبره توسط دبیر به‌عنوان نماینده انجمن صنفی پالایش در هیأت اختلاف مالیاتی به سازمان مالیاتی کشور معرفی شود.

همچنین درباره راه‌اندازی سایت و نشریه انجمن صنفی بحث‌هایی در این جلسه انجام و مصوب شد که این دو، تا پایان سال ۹۵ راه‌اندازی شوند.

در پایان جلسه نیز مصوب شد با توجه به ارسال لایحه دولت به مجلس در خصوص اصلاح قانون مالیات بر ارزش افزوده در خصوص ۱ درصد جرائم آلاینده‌ها و واحدهای پالایشی جلسه‌ای با حضور کارشناسان حوزه نفت با حضور اعضای کمیسیون جهت ارائه نظرات برگزار شود.

معرفی کارگران نمونه پالایش

کارگران سرپنجه‌های تولید محسوب می‌شوند. زحمت‌کشانی که همواره با کمترین توقعات، چرخ‌های تولید را به حرکت درمی‌آورند و در مسیر آبادانی کشور نقش آفرینی مؤثری دارند. از این منظر، همه کارگران نمونه‌اند. اما «تقدیر» کمترین کاری است که می‌توان در حق این قشر زحمت‌کش انجام داد. در همین راستا، کارگران نمونه پالایشگاه‌های عضو انجمن صنفی پالایش نفت در سال ۱۳۹۵ معرفی شدند. به گزارش «پالایش نفت»، به درخواست انجمن صنفی کارفرمایی صنعت پالایش نفت، چهار پالایشگاه از شش عضو این انجمن کارگران نمونه خود در سالی که گذشت را معرفی کردند.

البته این درخواست از هر شش عضو انجمن انجام شده بود اما پالایشگاه‌های اصفهان و بندرعباس تا لحظه انتشار این نشریه، اسامی مربوط به خود را ارسال نکردند.

بر این اساس، کارگران نمونه چهار عضو دیگر انجمن، بدین ترتیب معرفی شدند:

شرکت پالایش نفت تهران:

۱- آقای علی اوسط محمدی ۲- آقای نادر رسولی بقا ۳- حبیب‌الله ترابی

شرکت پالایش نفت شیراز:

۱- آقای عبدالحسین غلامی ۲- آقای رضا نصیرزاده ۳- آقای امیررضا حمزوی

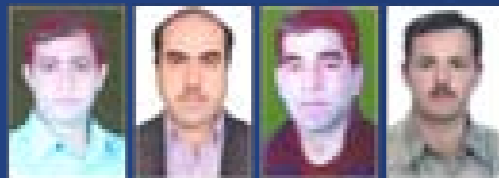
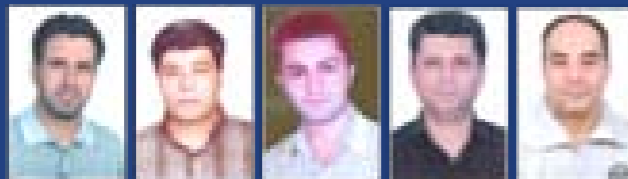
شرکت پالایش نفت لاوان:

۱- آقای قاسم امیر حشمتی ۲- آقای محمد اجرایی ۳- آقای میلاد انصاری

شرکت پالایش نفت تبریز:

۱- فراز یاری ایلیخچی ۲- جعفر بیدار کلوچه ۳- نادر صفریان بارانلو

نشریه «پالایش نفت» به عنوان ارگان رسمی انجمن صنفی کارفرمایی صنعت پالایش نفت، انتخاب این عزیزان زحمتکش را تبریک می‌گوید.

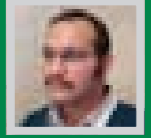
تصمیم‌گیری برای اضافه شدن یک عضو جدید به انجمن

جلسه دبیرکل انجمن صنفی کارفرمایی صنعت پالایش نفت با مدیرعامل شرکت سرمایه‌گذاری تاپیکو (نفت، گاز، پتروشیمی) ۲۴ بهمن برگزار شد. به گزارش «پالایش نفت»، در این جلسه، با حضور عاشوری و پیوندی برخی مشکلات و مسائل پیش روی صنعت پالایش نفت مورد بحث و بررسی قرار گرفت.

همچنین در این جلسه با حضور مهندس پیوندی، که پیش‌تر به عنوان دبیرکل انجمن کارفرمایی صنعت پالایش نفت فعالیت داشته است، بحث و تبادل نظر درباره ضرورت انتقال تجربه و اطلاعات در حوزه پالایش نفت و پتروشیمی انجام شد.

در پایان نشست، هماهنگی برای عضویت مجتمع پالایش نفت ستاره خلیج فارس در انجمن کارفرمایی صنعت پالایش در آینده نزدیک انجام شد. بخش عمده سهام این مجتمع متعلق به شرکت سرمایه‌گذاری تاپیکو بوده و قرار است در اوایل سال آتی (۱۳۹۶) تولیدات خود را به بازار عرضه کند.

حسام‌الدین قاموس مقدم
روزنامه‌نگار

مهم‌ترین رویدادهای ۹۵

رویدادهای تلخ و شیرینی در طول هر سال اتفاق می‌افتد که تا مدت‌ها یا حتی برای همیشه در افکار عمومی باقی می‌ماند. متأسفانه، معمولاً خاطر ات تلخ، بیشتر ماندگار می‌شوند؛ درست مثل رویدادهای سال ۹۵ که مهم‌ترین و ماندگارترینشان تلخ است. در ادامه، چند اتفاق مهم سال ۹۵ در ایران و جهان را به ترتیب زمان رویداد مرور می‌کنیم.

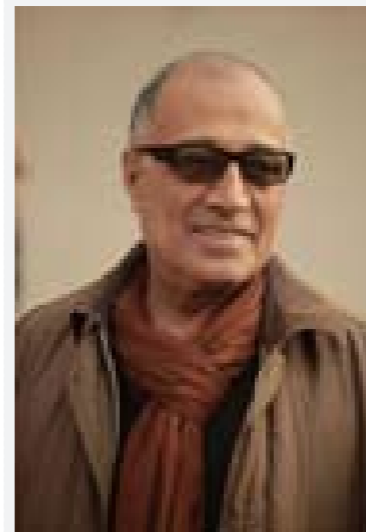
قتل ستایش

فجیع‌ترین جنایت سال ۹۵ را می‌توان قتل ستایش قریشی دانست؛ دخترکی شش ساله، افغان تبار و ساکن ورامین که ۲۲ فروردین از سوی پسر ۱۷ ساله همسایه ربوده شد و به قتل رسید و پیکرش با اسید سوزانده شد. ستایش، روز حادثه برای خرید

بستنی به مغازه سر کوچه رفته بود. پس از خرید بستنی، تنها ده متر مانده به منزل، از سوی امیرحسین ربوده شد. پدر ستایش پس از برگشتن از سر کار، به جستجوی او پرداخت اما نشانی از او نیافت. امیرحسین نیز پس از کشتن ستایش، به دوست خود تلفن زد و از او خواست که در ناپدید کردن جسد به او کمک کند ولی دوستش حادثه را بلافاصله به پدر خود اطلاع داد و پدر او هم پلیس را در جریان ماجرا گذاشت و به این ترتیب قاتل ستایش دستگیر شد بر اساس اعترافات امیرحسین، او صبح روز حادثه به وسیله گوشی تلفن همراهش در حالی که در مدرسه بوده کلیپ‌های مستهجن دیده و بر اثر تحریک، بعدازظهر اقدام به تجاوز به ستایش و سپس قتل و سوزاندن او کرده است. شهروندان و برخی چهره‌ها نسبت به این جنایت واکنش نشان دادند و حتی جمعی از مردم برای بزرگداشت یاد ستایش، در مقابل سفارت افغانستان در تهران شمع روشن کردند. در حال حاضر حکم اعدام قاتل ستایش از سوی دیوان عالی کشور تایید شده است.

درگذشت عباس کیارستمی

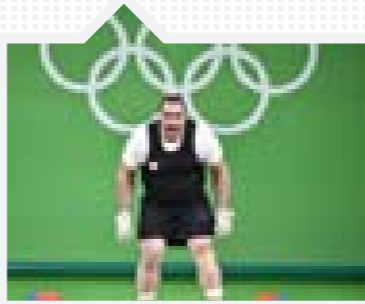
شامگاه ۱۴ تیر ۹۵، شبی تار برای اهالی فرهنگ و هنر ایران بود؛ شبی که خبر رسید عباس کیارستمی کارگردان برجسته ایرانی در سن ۷۵ سالگی در پاریس درگذشته است.

عباس کیارستمی، تنها یک هفته پس از آن که برای ادامه مراحل درمان خود به فرانسه رفته بود در بیمارستانی در پاریس درگذشت. این کارگردان سرشناس و بین‌المللی سینمای ایران که از اسفند سال ۹۴ تا اوایل اردیبهشت ۹۵ به دلیل انجام چند عمل جراحی در ناحیه روده در بیمارستان بستری شده و چندین بار به بیمارستان

مراجعه کرده بود، سرانجام بنا به تصمیم خودش هشتم تیر برای تکمیل مراحل درمان به پاریس رفت. پرونده پزشکی کیارستمی که سرانجام به مرگ او منجر شد، بی‌شک یکی از پربحث‌ترین رویدادهای جامعه پزشکی بود. در حساب تلگرامی که با عنوان «روند درمان عباس کیارستمی» فعال شده، آمده بود: «ولین عمل، عمل جراحی درمانی بوده است. دومین عمل به دلیل خونریزی داخلی صورت گرفته و سومین عمل برای برداشتن کیسه صفر و آخرین عمل به دلیل عفونت پیشرفته بوده است». مرگ کیارستمی و در پی آن طرح برخی مطالب از سوی خانواده او، سرآغاز بحث‌های زیادی پیرامون «قصور پزشکی» شد و این موضوع بار دیگر در صدر مباحثات فضای مجازی و حقیقی قرار گرفت. پیکر عباس کیارستمی بنا به وصیت خودش در لواسان به خاک سپرده شد.

ناکامی بهداد

یکی از مهم‌ترین رویدادهای سال ۹۵، برگزاری مسابقات المپیک بود و در جریان این مسابقات، ضمن نتایج ضعیفی که کاروان ورزشی ایران کسب کرد، شکست بهداد سلیمی قهرمان سنگین‌وزن وزنه‌برداری کشورمان را شاید بتوان حیرت‌انگیزترین رویداد ورزشی سال دانست. سه‌شنبه ۲۶ مرداد، بهداد سلیمی در حالی که رکورد جهان و المپیک در یک ضرب را شکسته بود، نتوانست در دو ضرب رکوردی را ثبت کند و از المپیک حذف شد. او در یک ضرب با ۲۱۶ کیلوگرم رکورد جهان را دوباره به نام خود ثبت کرد و رکورد یک ضرب المپیک را نیز شکست اما در حرکت دو ضرب، در مهار وزنه ۲۴۵ کیلوگرم ناکام ماند و جایی در جدول رده‌بندی مجموع دو حرکت پیدا نکرد و حذف شد. این در حالی بود که بهداد در دومین تلاش خود توانست این وزنه را به درستی بالای سر برود و سه چراغ سفید دریافت کرد اما بعد از گذشت چند دقیقه هیات ژوری داوری این حرکت را نپذیرفت و بهداد در تلاش سوم خود برای بالای سر بردن وزنه ۲۴۵ نیز ناکام بود و از المپیک حذف شد. در پایان نیز وزنه‌بردار گرجستانی در میان بهت ایرانی‌های حاضر در سالن، قهرمان دسته سنگین‌وزن المپیک شد.

کودتای ترکیه

بامداد شنبه ۲۶ تیر، ترکیه صحنه کودتایی نافرجام بود؛ کودتایی که از شامگاه ۲۵ تیر آغاز شده بود و در عرض چند ساعت جمع شد. کودتای نافرجام ژوئیه، تلاشی بود توسط گروهی از نظامیان این کشور برای به دست گرفتن حکومت. جت‌های جنگی در آسمان استانبول و آنکارا پرواز کردند و ارتش پل‌های بسفر و سلطان محمد فاتح در استانبول را به وسیله تانک و سربازها مسدود کرد. در طول این عملیات، بسیاری از خطوط تلفن و اینترنت قطع بودند و دولت برای مبارزه با کودتاگران از پلیس درخواست کمک کرد. بیانیه‌ای با عنوان نیروهای مسلح ترکیه از تلویزیون دولتی ترکیه پخش شد. با این مضمون که ارتش برای حفظ دموکراسی و حقوق بشر در ترکیه، اداره امور را در دست گرفته است. در این اطلاعیه ارتش تأکید کرد که روابط

مرگ منصورخان

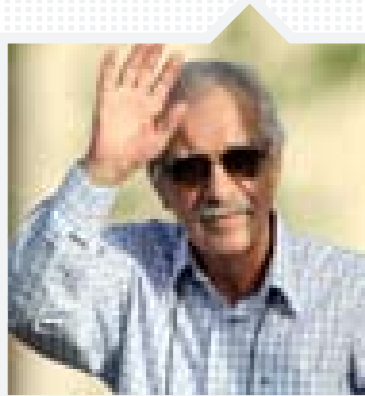
روز ۱۴ آبان، روز خوبی برای فوتبالی‌ها و به‌ویژه آبی‌دوستان نبود. منصور پورحیدری، بازیکن و سرمربی پیشکسوت استقلال در سن ۷۰ سالگی در بیمارستان ایرانمهر درگذشت.

او پرافتخارترین مربی تاریخ باشگاه استقلال تهران بود. احیای باشگاه استقلال بعد از انقلاب که با تغییر نام باشگاه تاج صورت گرفت، از خدمات او برای منحل نشدن باشگاه بود. از این‌رو او را پدر استقلال می‌نامیدند. ۲ قهرمانی استقلال در آسیا در کارنامه پورحیدری دیده می‌شود که یک بار در قامت بازیکن و یک بار در کسوت سرمربی به آنها دست یافت. او از این حیث در ایران رکورددار است. پورحیدری علاوه بر بازیکنی و سرمربی‌گری، به عنوان مدیر فنی و سرپرست باشگاه استقلال نیز فعالیت کرده بود. او در دوره‌ای سرمربی تیم ملی ایران نیز بود و با آن تیم در سال ۱۹۹۸ قهرمان بازی‌های آسیایی بانکوک شد. او پس از مبارزه یک‌ساله با سرطان ریه درگذشت.

انتخاب ترامپ

انتخاب غیرقابل پیش‌بینی دونالد ترامپ در انتخابات ریاست جمهوری آمریکا، یکی از مهم‌ترین اتفاقات سال ۹۵ در عرصه سیاسی جهان بود. ترامپ که در جریان انتخابات آمریکا با هیلاری کلینتون رقابت می‌کرد، برخلاف تمام پیش‌بینی‌ها روز ۱۸ آبان بر رقیب خود پیروز شد و سکان ریاست جمهوری ایالات متحده آمریکا را پس از مراسم تحلیف در ۱ بهمن، به دست گرفت. جنجالی‌ترین تصمیم ترامپ که پیش از ریاست جمهوری به عنوان یک تاجر و سرمایه‌دار شناخته می‌شد، اعلام ممنوعیت ورود اتباع ۷ کشور از جمله ایران به آمریکا بود؛ دستوری که از سوی دادگاه فدرال آمریکا لغو و موجب طرح مباحث زیادی در سطح جهان شد. اغلب کشورها به‌ویژه کشورهای اروپایی، این اقدام ترامپ را محکوم کردند.

نگهداری او خودداری کرد.

ساعاتی پس از آغاز درگیری‌ها، نیروهای وفادار به دولت ترکیه و حزب عدالت و توسعه اعلام کردند که کنترل کشور را به دست گرفته و ۱۵۶۳ نظامی کودتاگر بازداشت شده‌اند. همچنین نیروهای مردمی طرفدار دولت ترکیه به سمت ستاد مشترک ارتش این کشور حرکت کردند. سرویس اطلاعاتی دولت ترکیه نیز در بیانیه‌ای مدعی شده که کودتای ارتش شکست خورده است و عده‌ای از کودتاچیان دستگیر شده‌اند. ساعتی بعد نیز اردوغان در تلویزیون ظاهر شد و اطمینان داد که با برهم‌زنندگان امنیت برخورد خواهد شد. این کودتا که از سوی کشورهای گوناگون محکوم شد، آغاز روند بازداشت و برخورد با بسیاری از مخالفان دولت ترکیه بود.

خارجی آنکارا با کشورهای دیگر به قوت خود باقی است و حاکمیت قانون در کشور در اولویت قرار دارد. رسانه‌های ترکیه گفتند اردوغان در مکانی امن تحت محافظت است و به زودی یک نطق تلویزیونی خواهد داشت. دفتر رجب طیب اردوغان از ذکر محل

روز ۱۳ آذر، معاون دیوان عالی کشور اعلام کرد که حکم اعدام «بابک زنجانی» متهم پرونده کلان فساد نفتی از سوی دیوان تایید شده است. غلامرضا انصاری همچنین گفت که حکم اعدام دو متهم دیگر پرونده یعنی مهدی شمس و حمید فلاح هروی نیز نقض شده و به شعبه هم‌عرض ارسال خواهد شد. بابک زنجانی با نام کامل بابک مرتضی زنجانی متولد ۱ فروردین ۱۳۵۳ تا پیش از دولت احمدی‌نژاد فعالیت‌های اقتصادی محدودی داشت اما در دوران دولت وی به یکی از بزرگ‌ترین سرمایه‌داران تاریخ ایران بدل شد. او همچنین یکی از بزرگ‌ترین متهمان به فساد و رانت‌خواری در تاریخ ایران است که نام او در جریان فعالیت‌های کلان مالی مرتبط با دور زدن تحریم‌های بین‌المللی و فساد اقتصادی در دوران دولت محمود احمدی‌نژاد مطرح شد. زنجانی در تاریخ ۹ دی ۱۳۹۲ توسط دادستانی بازداشت شد. براساس اظهارات بیژن نامدار زنگنه، نمایندگان مجلس شورای اسلامی و کمیسیون اصل ۹۰، اتهامات وی بدهی بیش از دو و نیم میلیارد یورو به وزارت نفت و بانک مرکزی و همچنین جعل اسناد بانکی با پرداخت رشوه به بانک ملی تاجیکستان است. نام وی همچنین در پرونده رضا ضراب، ایرانی دستگیرشده در ترکیه به اتهام قاچاق طلا مطرح شد. رضا ضراب در دادگاه گفته بود که مدیر تحت فرمان زنجانی بوده و هیچ اختیاری نداشته است؛ اگر چه این اظهارات را بعدها تکذیب کرد. نام وی با بسیاری از رانت‌خواری‌ها و تخلفات عظیم مالی در دوران دولت محمود احمدی‌نژاد از جمله مدیریت سعید مرتضوی بر سازمان تأمین اجتماعی، انتقال یک کانتینر طلا، فروش نفت ایران و میعانات گازی در خارج و عدم انتقال وجه آن و ... گره خورده است. بسیاری وی را دارای حامیان مالی قدرتمند در داخل دولت احمدی‌نژاد می‌دانند. امیرعباس سلطانی، نماینده مجلس و عضو کمیته پیگیری پرونده بابک زنجانی چندین ماه بعد از بازداشت او به رسانه‌ها گفت که بسیاری از مقامات بلندپایه دولت احمدی‌نژاد از جمله وزیر اقتصاد، رئیس بانک مرکزی و وزیر نفت در جریان تخلفات وی بوده‌اند. وی گفت که ۱۰ نفر به دلیل ارتباط با او در زندان دستگیر شده‌اند که نشان می‌دهد فعالیت‌های او حتی پس از بازداشت هم ادامه دارد. وی گفته است: زنجانی ۱۳ هزار میلیارد تومان بالا کشیده است، حالا شما حساب کنید سودش در این اوضاع چقدر است و چقدر به کشور و مردم ضربه خورده است. زنجانی ۱۳ پرونده تخلف مالی داشته و شناسنامه جعلی استفاده می‌کرده است، متأسفانه باوجود این تخلفات بازهم نفت را در اختیار او قرار می‌داده‌اند ۹۰ درصد اموال زنجانی در خارج از کشور است و او چیزی در ایران ندارد که ما به آن دلخوش باشیم، در واقع ۱۰ درصد اموالی که در ایران دارد صاحب دیگری نیز دارد. زنجانی شرکت‌های بزرگ خود را نیز به نام افراد دیگری کرده و مدیرعاملان آنها اشخاص دیگری هستند، با همین ترفند توانسته کار کند که نتوانیم این شرکت‌ها را مصادره کنیم. زنجانی همه را سرکار گذاشته و هیچ راه حلی ارائه نکرده.» همچنین صادق زیباکلام باور دارد زمانی که استفاده یقه‌سفیدها از زنجانی تمام شد، او را مچاله کردند و دور انداختند.

یکی دیگر از حوادث دردناک سال ۹۵، برخورد دو قطار در ایستگاه هفت‌خوان از توابع استان سمنان بود. ساعت ۷:۴۸ صبح ۵ آذر، قطار مسافری شماره ۳۲۴ سمنان - مشهد و قطار شماره ۴۸۰ مشهد - تبریز در ایستگاه هفت‌خوان با هم برخورد کردند. این تصادف باعث حریق در دو قطار شد. پس از اعلام وقوع این حادثه تیم‌های مختلف امداد و نجات به محل حادثه اعزام شدند. این در حالی بود که سرمای هوا و تبعات آن از جمله لغزندگی مسیرها امکان دسترسی به حادثه‌دیدگان را دشوار کرده بود. در پی این حادثه که بیش از ۴۰ کشته و چند صد زخمی بر جای گذاشت، پورسیدآقای مدیرعامل راه‌آهن جمهوری اسلامی ایران در یک برنامه زنده تلویزیونی از سمت خود استعفا کرد. رهبر معظم انقلاب و روسای قوا نیز با صدور پیام‌هایی جداگانه، ضمن تسلیت به خانواده‌های قربانیان، بر لزوم پیگیری علل این سانحه و برخورد با مقصران احتمالی تأکید کردند. سه نفر از افراد دخیل در این حادثه نیز بعد از چند روز بازداشت شدند.

مهم‌ترین رویداد اقتصادی سال نیز همان پیروزی بزرگ ایران بود که عنوان «برجام نفتی» را از آن خود کرد. روز ۱۰ آذر کشورهای عضو اوپک توافق کردند که تولید خود را ۱.۲ میلیون بشکه در روز کاهش دهند و تولید خود را به ۳۲.۵ میلیون بشکه در روز برسانند. بر همین اساس قیمت نفت افزایش ۷۶ درصدی داشت و به ۴۹.۹۰ دلار رسید.

در همین حال، عربستان سعودی موافقت کرد که ایران تولیدات خود را به اندازه ۳ میلیون و ۹۰۰ هزار بشکه در روز متوقف کند. این توافق در حالی بود که اعضای غیراوپکی باید ۶۰۰ هزار بشکه در روز تولیداتشان را کاهش دهند. بر اساس تفاهم اوپک، ایران حتی می‌تواند تولیدش را در شش ماهه ۲۰۱۷، روزانه ۹۰ هزار بشکه افزایش دهد و به سقف ۳.۹ میلیون بشکه برساند.

قطعا شوکه‌کننده‌ترین رویداد سیاسی سال ۹۵، درگذشت رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام بود. شامگاه ۱۹ دی‌ماه زمزمه‌هایی مبنی بر بستری‌شدن آیت‌الله هاشمی رفسنجانی در بیمارستان شهدای تجریش به گوش رسید اما رفته‌رفته نگرانی‌ها افزایش یافت تا اینکه هنوز به ساعت ۲۱ نرسیده، «آیت‌الله درگذشت» به تیتراژ اول رسانه‌های داخلی و خارجی تبدیل شد. رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام بر اثر ایست قلبی به بیمارستان منتقل شده بود که با بی‌نتیجه‌ماندن تلاش پزشکان برای نجات جان وی، در همان بیمارستان درگذشت.

همان شب با انتقال پیکر آیت‌الله هاشمی به جماران، جمع زیادی از دوستداران آیت‌الله به حسینیه جماران رفتند تا با پیکر او وداع کنند. مقام معظم رهبری، ساعتی پس از انتشار خبر درگذشت آیت‌الله هاشمی، پیام تسلیتی صادر فرمودند که در آن آمده بود: «با دروغ و تأسف خبر درگذشت ناگهانی رفیق دیرین، و همسنگر و همگام دوران مبارزات نهضت اسلامی، و همکار نزدیک سالهای متمادی در عهد جمهوری اسلامی جناب حجت‌الاسلام والمسلمین آقای حاج شیخ اکبر هاشمی رفسنجانی را دریافت کردم. فقدان هم‌زم و همگامی که سابقه همکاری و آغاز همدلی و همکاری با وی به پنجاه و نه سال تمام می‌رسد، سخت و جانکاه است. چه دشواریها و تنگناها که در این دهها سال بر ما گذشت و چه همفکریها و همدلیها که در برهه‌های زیادی ما را با یکدیگر در راهی مشترک به تلاش و تحمل و خطرپذیری کشانید. هوش وافر و صمیمیت کم‌نظیر او در آن سالها، تکیه‌گاه مطمئنی برای همه‌ی کسانی که با وی همکار بودند به ویژه برای اینجانب به شمار می‌آمد. اختلاف نظرها و اجتهادهای متفاوت در برهه‌هایی از

بی‌تردید مهمترین رویداد حوادثی در سال ۹۵، فروریختن ساختمان پلاسکو در ۳۰ دی‌ماه بود؛ اتفاقی که با انتشار خبر ابتدایی آن، یک آتش‌سوزی ساده به نظر می‌رسید اما رفته‌رفته در عرض کمتر از ۳ ساعت و نیم این ساختمان که اولین ساختمان بلندمرتبه تهران لقب داشت، ناگهان فروریخت و این حادثه به رویدادی بدل شد که دل همه شهروندان را به درد آورد. یکی از برجسته‌ترین دلایل اهمیت «حادثه پلاسکو» شهادت ۱۶ تن از آتش‌نشانی بود که زیر آوار مدفون شدند و جسد سوخته آنان در جریان عملیاتی ۹ روزه خارج شد. این حادثه جزو معدود رخدادهایی بود که به سبب اهمیت، رهبر معظم انقلاب اسلامی دو پیام جداگانه درباره آن صادر فرمودند. در بخشی از پیام اول آمده بود: «حادثه دردناک آتش‌سوزی و فروریختن ساختمان در مرکز شهر مایه اندوه و تأسف و نگرانی عمیق اینجانب است. شهامت و فداکاری آتش‌نشانی که در عملیات نجات مردم، خود دچار حادثه خطیر شده و در حال فداکاری متعهدانه به امتحانی دشوار گرفتار آمده‌اند، دل را از تحسین و تمجید و نیز از نگرانی و اندوه، آکنده می‌سازد.» مقام معظم رهبری در بخشی از پیام دوم نیز فرمودند: «کنون پس از شبها و روزهای تلخ نگرانی و کوشش، نوبت آن است که یاد فداکاری باشکوه و مظلومانه‌ی آتش‌نشانان مؤمن و شجاع ملت ایران ثبت و بزرگ داشته شود و مردانی را که حقا باید قهرمانان کم‌اتعا و باخلاص نامیده شوند همگان بشناسند و درس آنان را در خاطر نگه دارند. این جوانمردان برای نجات جان و مال هم‌میهنان خود، با شهادتی شگفت‌انگیز به درون آتش و آوار رفتند و جان خود را در خطر نهادند و خود را فدا کردند. آنان یک بار دیگر خاطرات فداکاریهای دوران دفاع مقدس را زنده کردند و نشان دادند که ایرانی مؤمن آنجا که پای خطرپذیری برای ادای وظیفه در میان است عزمی راسخ و شجاعتی مثال‌زدنی را تجسم می‌بخشد و در راه خدا متاع جان را بی‌چند و چون عرضه میکنند. این حادثه از سوئی غم‌انگیز و از سوئی افتخارآمیز است. اینها شهیدان راه خدمت دشوار و انجام وظیفه‌ی پرخطرند و هرگز فراموش نخواهند شد ان‌شاءالله.» روسای قوا و سایر شخصیت‌ها و چهره‌ها نیز با صدور پیام‌هایی جداگانه، نسبت به این حادثه واکنش نشان دادند. علاوه بر چهار آتش‌نشان فداکار، ۵ شهروند عادی نیز در جریان این حادثه جان به جان آفرین تسلیم کردند.

تلاش برای مهار آتش در یک پالایشگاه نفت در شهر آریدازاین

طوفان با طعم نفت؛ سیاهی چاه های نفت بر سر و روی مردم